

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)				
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена				
Назив предмета: Модели и системи специјалне едукације и рехабилитације (Сер.мсер.1.1.)				
Наставник: Драган И. Рапаић				
Статус предмета: обавезни				
Број ЕСПБ: 7				
Услов: -				
Циљ предмета Циљ предмета је упознати студенте са моделима и системима васпитања и образовања, здравствене и социјалне заштите деце са сметњама у развоју и одраслих особа са инвалидитетом.				
Исход предмета СТИЦАЊЕ ЗНАЊА О МОДЕЛИМА И СИСТЕМИМА: здравствене заштите, васпитања, образовања и социјалне заштите деце са сметњама у развоју и особа са инвалидитетом. ПРЕПОЗНАВАЊЕ ОБЛИКА ОМЕТЕНОСТИ, ИНВАЛИДНОСТИ И ЛОГОПАТИЈЕ; Препознавање модела и система специјалне рехабилитације, едукације и социјалне заштите деце са сметњама у развоју и особа са инвалидитетом.				
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Специјална рехабилитација и едукација - појам, циљ и задаци; Специјална рехабилитација и едукација -теоријске основе; Деца са сметњама у развоју; Особе са инвалидитетом; Особе са поремећајем у говору и гласу; Значај хабилитације урођених стања; Значај рехабилитације стечених стања; Значај образовања деце са сметњама у развоју; Модели и системи специјалне рехабилитације и едукације - Историјски приступ; Деца са сметњама у развоју и особе са инвалидитетом у систему здравствене заштите; Деца са сметњама у развоју и особе са инвалидитетом у систему социјалне заштите; Деца са сметњама у развоју и особе са инвалидитетом у систему образовања; Професионална рехабилитација и запошљавање особа са инвалидитетом; Права особа са инвалидитетом; Интеграција - Инклузија. <i>Практична настава:Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Разматрање појма, циља и задатака специјалне рехабилитације и едукације; Разматрање теоријских основа специјалне рехабилитације и едукације; Анализа појавних облика ометености у развоју; Анализа појавних облика инвалидности; Анализа појавних облика поремећаја говора и гласа; Анализа аспеката хабилитација урођених стања; Анализа аспеката рехабилитације стечених стања; Посета установама за образовање деце са сметњама у развоју; Проспективна анализа специјалне рехабилитације и едукације; Посета установама здравствене заштите и сагледавање положаја деце са сметњама у развоју и особа са инвалидитетом у систему здравствене заштите; Посета установама социјалне заштите и сагледавање положаја деце са сметњама у развоју и особа са инвалидитетом у систему социјалне заштите; Посета установама за образовање и сагледавање положаја деце са сметњама у развоју и особа са инвалидитетом у систему образовања; Посета установама професионалне рехабилитације и радног оспособљавања и запошљавања особа са инвалидитетом; Анализа закона који третирају права особа са инвалидитетом; Посета инклузивној школи.				
Литература 1. Недовић Г, Одовић Г, Рапаић Д. Развој социјалних вештина код особа са сметњама у развоју. Друштво дефектолога Србије, Београд, 2012. 2. Рапаић Д, Славнић С, Недовић Г, Вељић Ч. Европски модели образовања ученика са ометеношћу. Београдска дефектолошка школа 2004;1:177-194. 3. Рапаић Д, Недовић Г, Илић С, Стојковић И. У: У сусрет инклузији-дилеме у теорији и пракси, Законски оквир и инклузивна пракса. Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Издавачки Центар 2008:9-25. 4. Одовић Г, Рапаић Д, Недовић Г. У: У сусрет инклузији-дилеме у теорији и пракси, Развијеност социјалних вештина особа са инвалидитетом значајних за интеграцију на радном месту; Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Издавачки Центар 2008:525-534. 5. Рапаић Д. Теоријска и практична разматрања специјалне едукације и рехабилитације. Фаспер (ИЦФ) Београд, 2016				
Број часова активне наставе				Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 60	Други облици наставе: -	Студијски истраживачки рад: -	-
Методе извођења наставе Интерактивна настава; Power Point презентације; Приказ филмова из праксе				
Оцена знања (максимални број поена 100)				
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит		поена
активност у току предавања	10	писмени испит		50
практична настава	10	усмени испит		
колоквијум-и	-		
семинар-и	30			

Студијски програм/студијски програми: Специјална едукација и рехабилитација (модули: Вишеструка ометеност, Инклузивно образовање, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије			
Назив предмета: Анатомија (Сер.ана.1.1.)			
Наставник: Љубица М. Стојшић Џуња, Љиља М. Мијатов Укропина, Биљана Ђ. Срдић Галић, Душица Ј. Марић, Мирела М. Ерић, Симиша М. Бабовић, Бојана С. Крстоношић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: -			
Циљ предмета Упознавање студената са основама опште и систематске анатомије локомоторног система (кости, зглобови и мишићи), спланхнологије (респираторни, дигестивни, кардиоваскуларни, урогенитални и ендокрини систем), као и анатомије нервног система и чула. Упознавање са морфолошким основама извођења и контроле покрета, гласа и говора, визуелних и аудитивних функција, као и учења, памћења, емоција и зависности.			
Исход предмета СТИЦАЊЕ основних знања и вештина из опште, систематске, топографске и примењене анатомије, чиме се олакшава разумевање морфолошке основе извођења и контроле покрета, гласа и говора, визуелних и аудитивних функција, као и учења, памћења, емоција и зависности. ПРЕПОЗНАВАЊЕ ткива, органа и органских система ради бољег разумевања морфолошке основе функција које су значајне у разумевању извођења и контроле покрета, гласа и говора, визуелних и аудитивних функција, као и учења, памћења, емоција и зависности.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> – Увод и општа анатомија. – Osteологија (општа остеологија, аксијални и апендикуларни скелет). – Артрологија (општа и систематска). – Миологија (општа миологија, аксијални и апендикуларни мишићи). – Кардиоваскуларни систем (срце, артеријски, венски и лимфни систем). – Дигестивни систем. – Респираторни систем. – Морфолошке основе гласа и говора. – Урогенитални систем. – Нервни систем (општа неурологија, централни и периферни нервни систем, соматски и вегетативни систем, морфолошке основе контроле покрета, учења, памћења, емоција и зависности). – Чула (функционална анатомија органа чула вида и слуха, укуса и мириса, и рецептори општег сензибилитета). <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> – Osteологија (аксијални и апендикуларни скелет). – Артрологија. – Миологија (аксијални и апендикуларни мишићи). – Кардиоваскуларни систем (срце, артеријски, венски и лимфни систем). – Дигестивни систем. – Респираторни систем. – Морфолошке основе гласа и говора – усна и носна дупља и грљан. – Урогенитални систем. – Нервни систем (централни и периферни нервни систем). – Чула (чуло вида и слуха).			
Литература Обавезна: 1. Стојшић Џуња Љ. ed. Анатомија за студенте здравствене неге, Медицински факултет Нови Сад, 2015. Допунска: 1. Toldt Hochstetter. Anatomischer Atlas (различита издања) 2. Vajda J. Anatomischer Atlas (различита издања) 3. Netter FH. Атлас анатомије човека (различита издања) 4. Синелников РД. Атлас анатомии човека (различита издања)			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе: -	
Студијски истраживачки рад: -			
Методе извођења наставе: предавања и вежбе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	20	писмени испит	60
практична настава	20	усмени испит	-

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије, студије првог степена			
Назив предмета: Физиологија (Сер.физ.1.1.)			
Наставник: Нада М. Наумовић, Дамир Д. Лукач, Миодраг П. Драпшин, Јелена Ж. Попадић Гаћеша, Ото Ф. Барак, Деа И. Караба Јаковљевић, Александар В. Клашња			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: /			
Циљ предмета Основни циљеви едукације из физиологије су упознавање студената са основама функционисања органа и органских система као и видовима њихове организације у сложене функционалне системе.			
Исход предмета Упознавање студената са основним механизмима функционисања различитих органских система и видовима организације регулаторних механизма сложених хомеостатских параметара у функционалне системе. Упознавање са сложеним нервним и хуморалним регулаторним механизмима различитих функционалних система. Студент треба да савлада опште принципе и правила понашања у лабораторији. Студент треба да се упозна са основним лабораторијским процедурама и да стекне вештине извођења свакодневних лабораторијских претрага. Студент треба да добије увид у рад на животињском моделу и у рад са анималним ткивом који се користи као демонстрација неких физиолошких појава. Студент треба детаљно да се упозна са начином узимања и припреме крви и мокраће, као и методама основних лабораторијских анализа крви и мокраће, које се користе у свкодневној пракси (седиментација, хематокрит, бројање еритроцита, бројање леукоцита, диференцијална крвна слика, време крварења и коагулације, опште особине и хемијски састав урина). Студент треба да савлада основне електрофизиолошке методе (ЕКГ, ЕЕГ, ЕМНГ, ЕП), да стекне искуство извођења регистрације и да препозна основне регистроване параметре. Студент треба да зна самостално да измери артеријски крвни притисак и да уради аускултацију срца, одреди дисајне волумене и капацитете.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> УВОД У ФИЗИОЛОГИЈУ: Функционална организација људског тела и контрола "унутрашње средине". Ђелије као живе јединице тела и њихова функција. Хомеостатски механизми главних функционалних система. ДИСАЊЕ: Особине гасова. Вентилација. Волумени и капацитети плућа. Физиолошке карактеристике плућне циркулације. Транспорт гасова до ћелија. Главна и помоћна дисајна мускулатура. интраплекурални притисак. Регулација дисања. Врсте и типови дисања. Дисање у условима смањеног и повећаног атмосферског притиска. КРВ: Општеособине крви. Крвна плазма. Еритроцити. Леукоцити. Имунитетни мунетела. Тромбоцити. Згрушавање крви и хемостаза. Крвне групе. Трансфузија и трансплатација. КРВОТОК И ЛИМФОТОК: Функционална подела крвотока. Морфофункционалне карактеристике срчаног мишића. Хемодинамика срца. Спроводни систем срца. Регистрација и анализа електрокардиограма. Механички рад срца и његова ефикасност. Регулација рада срчаног мишића. Цирукулација. Размена на нивоу капилара. Периферна циркулација. Пулс: дефиниција, врсте и карактеристике. Крвоток у венама. Лимфоток. Неурохуморални механизми регулације тонуса крвних судова. ВАРЕЊЕ, РЕСОРПЦИЈА: Дефиниција варења. Основне функције дигестивног тракта. Варење у усној дупљи. Пљувачка, регулација лучења. Повраћање. Говор. Варење у желуцу. Варење у танком цреву. Улога панкреаса у варењу. Жуч. Варење у дебелом цреву. Акт дефекације. ПРОМЕТ МАТЕРИЈЕ И ЕНЕРГИЈЕ: Градивна и енергетска улога хранљивих материја. Минералне материје и витамини. Методе проучавања енергетског промета. Респираторни коефицијент. Базални метаболизам. Енергетски промет у оптерећењу. Састављање дневног исхранбеног obroка. ТЕРМОРЕГУЛАЦИЈА: Механизми одржавања сталности температуре унутрашње средине организма. Физичка и хемијска терморегулација. Физиолошке основе хипо и хипертермије. ИЗЛУЧИВАЊЕ: Физиологија бубрега. Ултраструктура нефрона. Законитости процеса филтрације, секреције и реасорпције у бубрезима. Количина састав и особине мокраће. Учешће бубрега у одржавању хомеостазе. Регулација рада бубрега. Механизми излучивања мокраће. РАЗДРАЖЉИВА ТКИВА: Мембрански потенцијал. Акциони потенцијал. Закони раздражења. Акомодација. Поларни закон надражења. Електротонус. Поларизациона струја. АНАЛИЗАТОРИ: Аналитатор. Рецептори. Аналитатор за вид. Сочива и офталмоскопија и помоћни апарат ока. Аналитатор за слух. Вестибуларни систем. Мишићно – зглобна рецепција. Тактилна и топлотна рецепција. Висцерорецепција. Рецепција мириса и укуса. Рецепција бола. МИШИЋИ: Нервно – мишићна синапса. Медијатори и основни механизми синаптичког преношења. Подела мишића. Морфо-физиолошке карактеристике попречнопругасте мускуларуре. Контракција попречнопругастих мишића. Моторна јединица. Тонуситерогенеза. Рад, снагаизамормишића. Глатки мишићи. ВЕГЕТАТИВНИ НЕРВНИ СИСТЕМ: Центри симпатикуса и парасимпатикуса: структура, класификација вегетативних ганглија и њихова функција, специфични медијатори, Подела вегетативних рефлекса и значај двојне инервације органа. ЕНДОКРИНОЛОГИЈА: Опште особине хормона и методе испитивања ендокриних жлезда, Тиреоидна жлезда. Паратиреоидна жлезда. Панкреас. Надбубрежна жлезда. Женске и мушке полне жлезде. Хипофиза: хормони, функција и регулација лучења. Хипоталамо-хипофизни комплекс. Остали органи са ендокриним значајем: тимус, епифиза, слезина и бубрег, Ткивни хормони. 14. ФИЗИОЛОГИЈА ЦЕНТРАЛНОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА: Неурон. Подела синапси у ЦНС. Неуромедијатори. Неуроглија. Нервни центар. Инхибиција у ЦНС-у. Кичмена мождина. Продужена мождина и понс. Рефлексна функција. Функционални значај спроводних путева у продуженој моздини. Средњи мозак. Ретикуларна формација мозганог стабла. Мали мозак. Хипоталамус. Лимбицке структуре мозга. Кора великог мозга. Базалне ганглије. Рефлекси. Сан. Типови нервног система. Учење и памћење. Свест.			
<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Раздражљива ткива (реобаза, хронаксија, корисно време, анелектротонус, кателектротонус, поларизациона струја, Пфлигерови закони). 2. Мишићи (проста и сложена мишићна контракција, сумација, утицај јачине стимула на величину контракције, максимална мишићна контракција приразличитим оптерећењима, ергографија, утицај температуре и замора на мишићну контракцију). 3. Дисање (модел ребара, Дондерсов модел, спирометрија, спирографија, пнеумографија, форсирани експирограм, састав ваздуха). 4. Варење (варење у устима, варење у желуцу). 5. Срце и циркулација (регулација рада срца, ЕКГ, мерење крвног притиска, аускултација срца, поликардиографија, капиларни крвоток). 6. Крв (пуфери крвне плазме, седиментација, хематокрит, хемолиза, бројање еритроцита, бројање леукоцита, диференцијална крвна слика, време крварења и време коагулације). 7. Излучивање (опште особине урина, хемијски састав урина, седимент урина). 8. Аналитатори (испитивање чула вида, слуха и равнотеже, испитивање површног и дубоког сензибилитета). 9. 9. ЦНС (спинални рефлекси декапитоване жабе, спинални шок, испитивање рефлексног лука, испитивање клинички важних рефлекса, ЕЕГ, неуронска активност, ЕМНГ, ЕП, рекционо време).			
Литература <i>Обавезна</i> 1. Guyton AC. Медицинска физиологија. Савремена администрација, 2008. 2. Стерио Ђ. и сар. Практикум из физиологије. Медицински факултет Нови Сад, 2014. 3. Иветић В. Тест питања из физиологије. Медицински факултет Нови Сад, 2011. <i>Допунска</i> 1. Мујовић ВМ. Медицинска физиологија. Фондација „Солидарност Србије“, Београд, 2012. 2. Ganong W. Преглед медицинске физиологије. Савремена администрација, 2015.			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 45	Вежбе: 45	Други облици наставе: -	Студијски истраживачки рад: - -
Методе извођења наставе: предавања, практични рад.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	30	усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије, студије првог степена			
Назив предмета: Педагогија са дидактиком (Сер.пед.1.1)			
Наставник: Јосип Ђ. Ивановић, Бојана М. Перић Пркосовачки			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: -			
Циљ предмета <i>Упознавање студената са:</i> основним проблемима опште педагогије, елементарним поступцима истраживања у сопственој васпитно-образовној пракси, дидактичким појмовима. <i>Оспособљавање студената за:</i> трајно овладавање теоријским знањима, развијање критичког мишљења студената и њиховог стваралачког односа према педагошкој теорији и васпитнообразовној пракси.			
Исход предмета <i>Од студената се очекује да по одслушаном курсу:</i> покажу разумевање основних теоријских поставки васпитно – образовних процеса, овладају елементарним поступцима истраживања, овладају основним проблемима савремене наставе, развијају критички став и стваралачки приступ педагошкој теорији и пракси, се оспособљавају за евалуацију и самоевалуацију педагошког рада.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Општа педагогија: појам и предмет педагогије као науке. Васпитање као средишна педагошка категорија и улога рада у његовом настајању. Развитак васпитања током људске цивилизације. Карактеристике васпитања као друштвене делатности. Педагошке законитости. Методологија педагогије: различити методолошки приступи у педагогији. Врсте педагошких истраживања. Дидактика: појам и схватање о дидактици. Настава као процес проучавања и учења. Појам и врсте дидактичких принципа. Појам и класификација наставних метода. Облици наставног рада. Наставни час. Наставна средства. Проверавање и оцењивање знања. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Развитак васпитања током људске цивилизације. Појам и класификација наставних метода. Облици наставног рада. Наставни час. Примена иновативних метода рада са групама. Проблемска настава. Откривајућа настава. Радионичарски облик рада. Рад са великим групама.			
Литература <i>Обавезна</i> 1. Бабић Кекез С, Перић Пркосовачки Б. Основи педагогије-репетиторијум. Нови Сад: Медицински факултет; 2014. 2. Бабић Кекез С, Тасић И. Дидактика. Нови Сад: Универзитет у Новом Саду; 2012. 3. Попов С, Јукић С. Педагогија. Нови Сад: Willy; 2006. <i>Допунска</i> 1. Милутиновић Ј. Алтернативе у теорији и пракси савременог образовања – пут ка квалитетном образовању. Нови Сад: Савез педагошких друштава Војводине; Вршац: Висока школа струковних студија за образовање васпитача „Михаило Палов“; 2011. 2. Roeders Р. Интерактивна настава: динамика ефикасног учења и наставе. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду; 2003.			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 45	Вежбе: 45	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања, интерактивна настава			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и		<i>остало</i>	5
семинар-и	15		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Општа психологија са психологијом личности (Сер.оппл.1.1.)			
Наставник: Снежана М. Смедеревац			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета			
а) Упознавање студената са: <ul style="list-style-type: none"> Предметом, историјским основама и развојем психологије; основним психолошким методама проучавања психолошких појава; савременим психолошким дисциплинама и областима психолошке науке Основним принципима психичког развоја човека; неурофизиолошким основама психичких појава и начинима њиховог изучавања Основним појмовима, теоријама и истраживачким проблемима у домену базичних когнитивних, конативних и емотивних процеса Основним концептима у психологији индивидуалних разлика, теоријама личности и способности 			
б) Оспособљавање студената за: <ul style="list-style-type: none"> Овладавањем основним психолошким појмовима и научном терминологијом у области опште психологије Разумевање базичних психолошких концепата и законитости, теоријских приступа психичким појавама и процесима; разумевање различитих праваца развоја и примене психологије 			
Сагледавање улоге психолога у различитим областима људске делатности			
Исход предмета			
Студент ће стећи знања о основним идејама различитих концепција психолошке науке, карактеристикама различитих истраживачких метода у психологији, неурофизиолошким основама психичких процеса и функција као и идејама савремених теорија у области когнитивног, конативног и емотивног функционисања.			
Студент ће бити оспособљен да идентификује и објективно анализира различите приступе у области психологије индивидуалних разлика; да наведе основне поставке најутицајнијих теорија личности и способности и образложи њихов значај у контексту разумевања индивидуалног понашања; да организује истраживање индивидуалних разлика.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
I. Психологија као наука-лаичка схватања и научна психологија; приказ различитих концепција предмета и метода у психологији; развој психологије; области савремене психологије; примењене психолошке дисциплине; начин проучавања и однос предмета и метода истраживања у контексту основних праваца и школа у психологији			
II. Биолошке основе понашања – неурофизиолошке основе психичких процеса; наследни фактори			
III. Когнитивни процеси – сензације и опажање; учење и памћење; мишљење и решавање проблема; језик			
IV. Мотивациони и емотивни процеси – основни концепти и теорије; врсте емоција и мотива; међусобна повезаност и зависност емоција и мотива			
V. Настанак психологије личности као посебне научне дисциплине; почеци интересовања за личност; питање структуре, динамике и развоја личности; психологија индивидуалних разлика – особине личности, теорије и истраживања личности, биолошки и социјални аспекти понашања; теорије интелигенције; интелектуалне способности; области примене сазнања психологије личности			
VI. Социјални аспекти понашања – индивидуа и друштво (социјална перцепција; интерперсонални односи; групно понашање)			
Литература			
1. Хрњица С. Општа психологија са психологијом личности. Научна књига Београд, 2003.			
2. Петз Б. Увод у психологију. Наклада Слап Јастребарско, 2003.			
3. Смедеревац С, Митровић Д. Личност – методи и модели. Центар за примењену психологију Београд, 2006.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе:	Други облици наставе:	
Студијски истраживачки рад:			
Методe извођења наставе			
Предавања, вежбе, израда писмених радова, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	30	писмени испит	70
практична настава		усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије провог степена			
Назив предмета: Психологија развојног доба (Сер.прд.1.2.)			
Наставник: Иван П. Јерковић, Нина Р. Бркић Јовановић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета: Упознавање студента са дефиницијом, предметом и основним појмовима развојне психологије;упознавање студента са главним теоријским правцима у развојној психологији;упознавање студента са токовима и правилностима развоја у целокупном животном циклусу; упознавање студента са факторима наслеђа и средине у развоју јединке; упознавање студента са карактеристикама моторног, сензорног, афективног, моралног, социјалног, когнитивног и интелектуалног развоја; упознавање студента са развојним фазама и специфичностима развоја у одраслом добу;			
Исход предмета Очекује се да након похађања овог предмета студент буде способан да покаже адекватно познавање и разумевање фактора развоја и карактеристика развоја кроз целокупни животни циклус; успешно диференцира развојна одступања од нормалних варијација у развоју; разуме факторе развоја и њихов допринос развоју; се на адекватан начин обрађа деци у сврху прикупљања података у складу са њиховим развојним карактеристикама; разуме процес старења и психолошке потребе одраслих и старих лица.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Предмет и развој развојне психологије. Развојне и неразвојне промене. Нормалан и патолошки развој. Однос дечије и развојне психологије. Фактори развоја и аспекти развоја. Историјске и културолошке особености детињства. Теоријски приступи у развојној психологији. Пијажеова теорија, теорија Виготског, теорије учења, психоаналитичка теорија, етологија.Истраживање развоја. Лонгитудинално истраживање, трансферзално истраживање, криве развоја. Периодизација развоја. Ериксоново схватање животног циклуса. Развојне и акцидентне кризе.Наследни и средински доприноси развоју.Пренатални развој,новорођенче. Психомоторни развој. Рано детињство и рано учење. Средње детињство и адолесценција. Емоционални развој.Афективна везаност.Социјални развој.Морални развој.Сексуални развој. Социјализација полних улога.Когнитивни и интелектуални развој. Проблем почетака развоја интелигенције, сензомоторна интелигенција, преоперациони стадијум, стадијум конкретних операција, стадијум формалних операција. Развој језика и говора.Развој перцепције. Млађе одрасло доба.Психологија породице.Средње одрасло доба.Занимања и каријере.Старост.Промене у чулној осетљивости, успоравање психомоторних функција утицај старења на учење, памћење и интелигенцију. Промене у сексуалном понашању и старење. Развој функција у одраслом добу. Пензионисање. Смрт и умирање. <i>Практична настава</i> Детињство и одраслост. Дебата наслеђе/средина. Пренатални развој и прва година живота: разговор са родитељима.Фазе пренаталног развоја: приказ фаза од првог дана до првог рођендана: анализа развоја. Афективна везаност и сепарација: посматрање сепарације у вртићу. Емоционални развој: приказ тестова. Рано учење и рани развој: посета институцији за децу без родитељског старања. Утицај раног учења: анализа прича о «дивљој деци»Латерална доминантност: извештај о испитивању детета, тестови. Пажња, хиперактивност и импулсивност у развојном добу: примена скале. Преоперациони стадијум и стадијум конкретних операција: испитивање детета. Тестирање развојних способности детета – приказ тестова и практична примена. Приказ тестова интелигенције. Сексуални идентитет и развој: анализа обављеног разговора. Колбергови стадијуми моралног развоја: приказ Колбергових дилема. Социјални развој, утицај вршњака и других референтних група. Анализа развојних криза млађег одраслог доба и средњег одраслог доба. Приказ програма за подршку развоја и побољшање квалитета живота у одраслом добу и старости. Завршетак професионалне каријере, пензионисање: анализа обављеног разговора. Палијативна нега и смрт и умирање			
Литература 1. Јерковић, И, Зотовић М. Основи развојне психологије. Футура Нови Сад, 2008:1-112. 2. Warner Schale K, Willis SL. Психологија одрасле доби и старења. Наклада Слап Јастребарско, 2001. 3. Смиљанић В. Развојна психологија. Центар за примењену психологију, Београд, 1999. 4. Смиљанић В. Психологија старења. Нолит Београд. 1979:24-111, 130-147 5. Јерковић И. Детињство и развој. Учитељски факултет Сомбор, 1997:29-95, 101-122			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 60	Вежбе: 60	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе Предавања. Вежбе.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	12	писмени испит	30
практична настава	18	усмени испт	
колоквијум-и	40	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије, студије првог степена			
Назив предмета: Енглески језик (Сер.енг.1.2)			
Наставник: Вук В. Марковић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Основни циљеви едукације из енглеског језика су упознавање студената са значајем познавања једног светског језика у циљу комуникације, приступа већем броју података из струке и презентације стручне тематике. Овладавање вештинама за практичну примену стечених знања у пракси. Развој критичког мишљења и способности за научно-истраживачки рад.			
Исход предмета Упознавање студената са терминима енглеског језика који су у свакодневној употреби, граматиком, језичким конструкцијама, културом и традицијом енглеског говорног подручја. Предочавање разлика између свакодневног и стручног (медицинског) енглеског језика: разлике у терминологији коју користе лекар и његов пацијент и разлике у говорном и писменом изражавању. Граматика и лексика.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <i>Уводна разматрања:</i> Упознавање са курсом, методологијом, начином рада. <i>Стручни текстови:</i> The Challenge of Prevention – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Methods of Prevention – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Healthy Eating – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Stress – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Relaxation – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Dangers of Smoking – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Lung Cancer – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Investigating Heart Attacks – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, дискусија. Cholesterol – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Heart Transplantation – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Diabetes – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. Measles – обрада текста, лексичке и граматичке вежбе, аргументација, дискусија. <i>Преглед граматике:</i> Прошла времена – преглед најфреквентнијих прошлих граматичких времена са фокусом на употребу. Садашња времена – преглед најфреквентнијих садашњих граматичких времена са фокусом на употребу. Будућа времена – преглед најфреквентнијих будућих граматичких времена са фокусом на употребу. Пасив – грађење и употреба, компарација пасива у матерњем и енглеском језику. Индиректни говор – грађење и употреба, изјавне и упитне реченице. Кондиционалне реченице – грађење и употреба, три типа кондиционалних реченица. <i>Теме за дискусију:</i> Живот студента – лична искуства, размена искустава, очекивања и планови, будућност. Искуства са болестима/лечењем – размена искустава, однос доктор-пацијент, сагледавање са оба становишта. Будућност – лична и општа – на општем и професионалном плану. Професионални планови – специјализација, могућности напредовања, стручно усавршавање. Медицина данас, медицина сутра – виђење струке, разматрања научних питања. <i>Практична настава:</i> Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад -			
Литература <i>Обавезна</i> 1. Арнери Георгијев Ј. English for doctors and medical students. Београд: Научна књига; 1990. 2. Арнери Георгијев Ј. More medical words you need. Београд: Савремена администрација; 2004. 3. Драговић Р. Енглески за здравствене раднике. Београд: Научна књига; 1994. 4. Марошан З. English for medical students. Нови Сад: Ortomedics; 2008. 5. Момчиновић В, Танау В, Журић Хавелка С. Medical english. Загреб: Медицински факултет Свеучилишта у Загребу; 1988. <i>Допунска</i> 1. Raymond M. English grammar in use. Cambridge: Cambridge University Press; 1988. 2. McCarthy M, O'Dell F. English vocabulary in use. Cambridge: Cambridge University Press; 1996. 3. Костић А. Медицински речник. Београд: Просвета; 1975. 4. Hornby AS. Oxford advanced learner's dictionary of current english. Oxford: Oxford University Press; 1968. 5. MacLean J. English in basic medical science. Oxford: Oxford University Press; 1980.			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 60	Вежбе:	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Орални и ситуациони приступ учењу језика; Аудиолингвална метода; Аудиовизуелна метода (презентације на видео биму, Интернет); Лексички и комуникативни приступ; Фронтални, индивидуални и групни рад по темама и задацима.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	30	писмени испит	20
практична настава		усмени испит	50
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије, студије првог степена			
Назив предмета: Хумана генетика (Сер.ген.1.1)			
Наставник: Наташа С. Вучинић, Михајла Р. Ђан, Катарина А. Кирал			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: -			
Циљ предмета Циљ предмета је да студенти науче основе наслеђивања наследних болести. Сазнања о принципима наслеђивања и наследним болестима омогућиће будућим дефектолозима комплетнији приступ и лакше разумевање особа (или пацијената) са којима ће радити.			
Исход предмета Након успешно реализованих предиспитних и испитних обавеза студент може да: са разумевањем користи основне генетичке појмове и препознаје значај генетике у савременој науци; детаљно опише структуру хроматина, морфолошку и функционалну организацију хромозом; јасно разликује фазе митозе и мејозе, схвата значај ћелијских деоба у трансмисионој генетици; кроз примере примењује Менделове законе, разуме интра и интер локусне интеракције гена; предвиђа могуће механизме наслеђивања и прецизно конструише родословна стабла на основу задатих података објасни механизме настанка мутација, принципе дејства мутагена и механизме ДНК репарације; сагледа значај и улогу пренаталне дијагностике и генетичког саветовалишта у систему здравствене заштите.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Увод у генетику, историјат, структура нуклеинских киселина, ћелијске органеле; Молекуларна организација хромозома и експресија гена; Ћелијски циклус, ћелијске деобе, гаметогенеза, оплодња; Основни принципи наслеђивања (моногенске болести аутозомно доминантне, аутозомно рецесивне) формирање родословног стабла; Одступања од менделовских односа: напотпуна доминантност, кодоминантност, летални алели, пробојност и изражајност гена, плејотропија, фенокопије, генетичка антиципација; Детерминација пола људи, наслеђивање ограничено полом и под утицајем пола, корелативно наслеђивање, мултипли алелизам, интеракције гена, полигенско наслеђивање. Х-везано наслеђивање и холандрично наслеђивање; Генотоксични ефекти: хемијски, физички и биолошки. Мутације репарације и рекомбинације; Хромозомске аберације, нумеричке и структурне; Болести условљене поремећајем броја аутозома. Даунов синдром, Патау синдром, Едвардсов синдром. Полиплоидије. Химеризам и мозаицизам; Структурне хромозомске аберације. Cri du chat синдром, Волфов синдром. Микроделециони синдроми, FRA X синдром; Аберације полних хромозома. Тарнеров синдром. Клинефелтеров синдром. ХУУ синдром, ХХХ синдром; Генетско саветовање, пренатална дијагностика, генска терапија. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Нуклеинске киселине и експресија гена; Структурна и молекуларна организација хромозома; Ћелијски циклус, митоза; Мејоза и гаметогенеза; Основни закони наслеђивања; Интеракције гена. Мултипли алели и крвне групе; Интеракције гена. Парцијална доминација. Кодоминација. Епистазе; Полно везана својства и својства на која утичу пол; Анализа радослова; Промене у броју хромозома; Промене у структури хромозома; Слагање абератног кариотипа.			
Литература <i>Обавезна</i> 1. Попић Паљић Ф. Хумана генетика. Нови Сад: Медицински факултет; 2012. 2. Turnpenny P, Ellard S. Емеријеви основи медицинске генетике. Београд: Datastatus; 2009. 3. Вапа Љ, Обрехт Д, Ђан М. Практикум из хумане генетике. Нови Сад: Медицински факултет; 2012. <i>Допунска</i> 1. Lewis R. Human genetics. McGraw-Hill Publishing Company; 2007. 2. Strachan T, Read A. Human molecular genetics. 4th ed. New York: Garland Science; 2011.			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања и вежбе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	65
практична настава		усмени испит	
колоквијум-и	30	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије провг степена			
Назив предмета: Олигофренологија (Сер.оли.1.1.)			
Наставник: Светлана С. Каљача			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов:			
Циљ предмета Упознати студенте са савременим концептом интелектуалне ометености и карактеристикама особа са интелектуалном ометеношћу.			
Исход предмета Студенти ће стећи знања о савременом концепту интелектуалне ометености, етиолошким факторима, основним епидемиолошким показатељима, развојним карактеристикама особа са интелектуалним тешкоћама и моделима пружања подршке. Након положеног курса студент ће моћи да разумне концепт интелектуалне ометености, да анализира посебне потребе за подршком у различитим фазама животног циклуса, да креира програме за пружање подршке и да учествује у тиму за њихову реализацију и евалуацију.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>		<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i>	
1. Терминологија у олигофренологији.	2. Савремена дефиниција интелектуалне ометености.	3. Преваленција и инциденција интелектуалне ометености.	4. Узрочници интелектуалне ометености.
5. Утицај социо-културних чинилаца на интелектуално функционисање.	6. Етичке дилеме у превенирању интелектуалне ометености.	7. Развојни приступ феномену интелектуалне ометености.	8. Лака интелектуална ометеност.
9. Умерена интелектуална ометеност.	10. Тешка и дубока интелектуална ометеност.	11. Синдром специфичне хомологије.	12. Рани развој деце са интелектуалном ометеношћу.
13. Модели школовања деце са интелектуалном ометеношћу.	14. Транзиционо планирање.	15. Запошљавање особа са интелектуалном ометеношћу.	16. Живот у заједници особа са интелектуалном ометеношћу.
17. Деинституционализација.	18. Остваривање права из области образовања, здравствене и социјалне заштите.	19. Запошљавање особа са интелектуалном ометеношћу.	20. Сексуалност особа са интелектуалном ометеношћу.
21. Одрасле особе са интелектуалном ометеношћу у улози родитеља.	22. Квалитет живота особа са интелектуалном ометеношћу.	1. Упознавање са речима и синтагмама за означавање интелектуалне ометености у научној литератури, легислативи и неформалном дискурсу.	2. Одређивање фактора ризика.
		3. Класификација особа са интелектуалном ометеношћу према степену интелектуалног функционисања.	4. Класификација особа са интелектуалном ометеношћу према степену потребе за подршком.
		5. Одређивање посебних медицинских и бихејвиоралних потреба за подршком.	6. Креирање индивидуалних профила подршке.
		7. Анализа креираних профила подршке.	8. Израчунавање индекса за процену интензитета подршке.
		9. Упознавање са принципима транзиционог планирања.	10. Израда транзиционих програма.
		11. Анализа креираних транзиционих програма.	12. Упознавање са таксономијом пружања подршке у запошљавању.
		13. Креирање програма сексуалне едукације.	14. Превенција институционализације и реинституционализације.
		15. Основни принципи процене квалитета живота особа са интелектуалном ометеношћу.	
Литература			
1. Каљача С. Умерена интелектуална ометеност. Београд: Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, ЦИДД, 2008. (одабрана поглавља).			
2. Каљача С, Јапунца-Милисављевић М. Живот у заједници особа са интелектуалном ометеношћу. Београд: Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, ЦИДД, 2013. (одабрана поглавља).			
3. Глумбић Н. Интелектуална ометеност, ФАСПЕР, Београд, 2013. (у припреми).			
4. Глумбић Н. Етичке дилеме у превенцији и третману ометености. Нове тенденције у специјалној едукацији и рехабилитацији, Златибор, Србија, 30. мај – 3. јун. 2007:187-212.			
5. Глумбић Н, Каљача С, Јовановић М. Потреба за подршком интелектуално ометене деце у транзиционом периоду, Београдска дефектолошка школа, 2005;11(2):163-170.			
6. Глумбић Н, Бројчин Б. Ометеност и сиромаштво. Социјална мисао 2008;15(4):91-101.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе Предавања; интерактивна настава; рад у групама; практичан рад; Power- Point презентације.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	45
колоквијум-и	40	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Увод у допунске терапије (Сер.удг.1.1.)			
Наставник: Шпела С. Голубовић, Војислава В. Бугарски Игњатовић, Татјана З. Крстић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов:			
Циљ предмета Стицање теоријских и практичних знања о допунским терапијама које се користе у оквиру метода лечења и рехабилитације деце са сметњама у развоју и одраслим особама са инвалидитетом.			
Исход предмета Студенти су стекли знања о различитим допунским, едукативним и терапијским приступима који се могу користити у оквиру метода лечења и рехабилитације. Студенти су оспособљени за процену и избор одговарајуће допунске методе које је могуће, зависно од дијагнозе, клиничке слике и потреба деце са сметњама у развоју и особа са инвалидитетом, користити у оквиру метода лечења и рехабилитације.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
– Биопсихосоцијални модел као савремени приступ у едукацији, лечењу и рехабилитацији	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације Марта Мео методе	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације АБА методе	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације методе Свесне синтезе развоја и Шварцове методе
– Холистички приступ у едукацији, лечењу и рехабилитацији	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације терапије игром и психодраме	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације хипотерапије и терапијских процедура у којима су укључене животиње	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације терапије „Gimnastika mozga“
– Реституција неуромоторних и психосоцијалних функција	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације терапије уз асистенцију робота	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације терапије сензорне интеграције	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације терапијске масаже
– Методе клиничке процене	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације арт терапије	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације интегративне методе	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације терапије покретом
– Монтесори метода	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације floor time методе	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације терапије teach методе	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације floor time методе
– Марта Мео метода	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације неуроразвојног третмана	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације неуроразвојног третмана	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације неуроразвојног третмана
– АБА метода			
– Свесна синтеза развоја			
– Шварцова метода			
– Плеј терапија			
– Психодрама			
– Гимнастика мозга“ (Brain Gym)			
– Хипотерапија, терапија животињама			
– Роботи у терапији			
– Сензорна интеграција			
– Терапијска масажа			
– Арт терапија			
– Интегративна метода			
– Терапија покретом			
– Teach метод			
– Floor time метод			
– Неуроразвојни третман			
<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i>			
Вежбе као практични део наставе прате реализацију теоријског дела и садрже:			
– упознавање студената са методама клиничке процене	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације Монтесори методе	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације Монтесори методе	– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације Монтесори методе
– упознавање са индикацијама, критеријумима за примену и начином реализације Монтесори методе			
Литература			
1. Greenspan IS, Lewis D. Програм емоционалног потицања говорно-језичког развоја. Остварење д.о.о. Загреб, 2004.			
2. Greenspan IS, Wieder S. Дијете са посебним потребама. Остварење д.о.о. Загреб, 2004.			
3. Rodriguez J. Арт-терапија. У: Art and Science in Life Potential Development. Едукацијско-рехабилитацијски факултет Свеучилишта у Загребу, 2002.			
4. Lewith G, Jonas WB, Walach H. Clinical Research in Complementary Therapies. Principles, problems and solutions. London: Churchill Livingstone, 2002.			
5. Dennison EP, Dennison EG. Brain Gym. Приручник за породицу и едукаторе. Остварење д.о.о. Загреб, 2008.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
Студијски истраживачки рад:			
Методe извођења наставе: Интерактивна настава; Power Point Presentations; Приказ филмова из праксе; Практичан рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	50
практична настава	5	усмени испит	
колоквијум-и	40	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност и Логопедија)				
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена				
Назив предмета: Стручна пракса - Сер.стрип.				
Наставник или наставници задужени за организацију стручне праксе: Шпела С. Голубовић, Тајјана З. Крстић				
Статус предмета: обавезан				
Број ЕСПБ: 8 (2+2+2+2)				
Услов: Одслушани предмети из године у којој се реализује пракса.				
Циљ Стицање практичних искустава на основу теоријских знања. Развијање и примена техника и вештина из области специјалне едукације и рехабилитације. Упознавање са организационом структуром установа у којима се обавља пракса, стандардима квалитета рада, моделима тимског рада, применом законских регулатива у пракси.				
Очекивани исходи Примена и провера академско- теоријских и методичких знања у реалним околностима; Стицање искуства у раду са особама са сметњама у развоју/ инвалидитетом и препознавање своје улоге у раду; Развијање самопоуздања у стечена знања и вештине из области специјалне едукације и рехабилитације; Усвојеност знања о организационој структури, протоколима и процесу рада у установама.				
Садржај стручне праксе Стручна пракса се изводи у здравственим, образовним и институцијама социјалне заштите под супервизијом и самостално. Посматрање и праћење рада стручњака у различитим окружењима. Извођење активности уз помоћ супервизора. Евалуација рада од стране супервизора и самоевалуација.				
Литература -				
Број часова активне наставе				Остали часови
Предавања:	Вежбе:	Други облици наставе: 120	Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Практични рад, посматрање, супервизија, анализе студије случаја, вођење дневника праксе и каталог вештина				
Оцена знања (максимални број поена 100)				
Предиспитне обавезе		поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања			писмени испит	
практична настава			усмени испит	
колоквијум-и			
семинар-и				

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије			
Назив предмета: Психолошке основе поремећаја у понашању (Сер.поп.1.1.)			
Наставник: Валентина Д. Шобот			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Упознавање студената са факторима који доприносе настанку поремећаја у понашању, као и са различитим облицима поремећаја у понашању.			
Исход предмета Студенти ће добити знања о појави поремећаја у понашању код деце и младих и увид у могућност примене различитих облика третмана код деце и младих са поремећајем у понашању.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Психолошко тумачење развоја поремећаја у понашању; Вредности младих са поремећајем у понашању; Интересовања младих са поремећајем у понашању; Морални развој код младих са поремећајем у понашању; Повезаност емоција и поремећаја у понашању; Веза интелигенције и поремећаја у понашању; Девијантност и идентитет; Психолошке теорије поремећаја у понашању; Поремећаји недовољно контролисаног понашања; Поремећаји претерано контролисаног понашања; Карактеристике личности делинквената. <i>Практична настава</i> Димензије личности и поремећаји у понашању; Утицај на вредности младих са циљем превенције настанка поремећаја у понашању; Утицај на интересовања младих са циљем превенције настанка поремећаја у понашању; Утицај на морални развој младих са циљем превенције настанка поремећаја у понашању; Развој емоција и настанак поремећаја у понашању Самопоимање код особа са поремећајем понашања; Третмани поремећаја недовољно контролисаног понашања; Третмани поремећаја претерано контролисаног понашања; Поремећаји понашања и поремећаји личности; Истраживања у развојној психопатологији			
Литература 1. Lebedina Manzoni M. Психолошке основе поремећаја у понашању. Наклада Слап, Јастребарско 2007. 2. Wenar С. Развојна психопатологија и психијатрија. Наклада Слап, Јастребарско 2005. 3. Davison GC, Neale JM. Психологија абнормалног доживљавања и понашања. Наклада Слап, Јастребарско 1999. 4. Вулић-Прторић А, Цифтек-Коларић М. Истраживања у развојној психопатологији. Наклада Слап, Јастребарско 2013.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
Методе извођења наставе Предавања, интерактивна настава, прикази и анализе студија случајева, филмова, групни рад, консултације, радионичарски рад.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и	20		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Арт терапија (Сер.арт.1.1.)			
Наставник: Богдан М. Ђаковић, Маријана В. Прпа Финк, Маја М. Јоцков Милеуснић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање знања и вештина из области позоришне и ликовне уметности које се могу практично применити у циљу менталног и физичког здравља. Развијање креативног мишљења и способности изражавања ликовним језиком и покретом.			
Исход предмета Упознавање са могућностима уметничких техника, праваца као и репрезентативних садржаја у уметности, који доприносе стицању вештина арт терапије. Савладавање техника које у домену покрета и плеса, као и ликовних техника (цртежа, вајања/моделовања, сликања) које омогућавају примену знања из области уметности у циљу арт терапије.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> - Феномен уметничког дела - Феномен позоришне уметности - Историја позоришне уметности - Упознавање са феноменом позоришне уметности других култура - Покрет као средство изражавања - Могућности невербалног изражавања - Увод у визуелну уметност - Ликовна уметност и традиционалне ликовне дисциплине - Ликовни елементи - Ликовне технике - Естетско процењивање и анализа уметничког дела - Репрезентативна дела као подстицај ликовног изражавања <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> - Технике тела - Технике плеса - Феномен емпатије - Простор као провокација - Покрет у интеракцији са звуком - Цртање - Сликање - Вајање/ моделовање - Вајање - Дигитална слика / фотографија, видео арт			
Литература 1. Јансон, ХВ. Историја уметности, Београд 2005. 2. Митровић М. Форма и обликовање, Народна књига Београд 1990. 3. Опћа повјест умјетности, са енглеског превела Д. Марион (назив оригинала: Art, A World History). Мозаик књига, Загреб 2000. 4. Арнхајм Р. Уметност и визуелно опажање—психологија стваралачког гледања, превод В. Стојић; СКЦ Београд, 1998. 5. Харвуд Р. Историја позоришта, <i>Clio</i> , Београд 1998. 6. Еуђенио Б. и Саварезе Н. Речник позоришне антропологије: Тајна уметност глумца, Факултет драмских уметности, Београд 1996. 7. Арнасон ХХ. Историја модерне уметности—сликарство, скулптура, архитектура, Београд 1975. 8. Богдановић К. и Бурић Б. Теорија форме, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд 1999. 9. Брук П. Празан простор. <i>Lapis</i> , Београд 1995.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе Теоријски део предавања/ групна настава, практична настава вежбе/ индивидуална настава која се реализује у ликовним и драмским радионицама			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	поена
активност у току предавања		30	Завршни испит писмени испит 30
практична настава		20	усмени испит
колоквијум-и		
семинар-и		20	

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Основе психотерапије (Сер.опсхт.1.1.)			
Наставник: Ксенија Б. Колунџија			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Циљ предмета је стицање теоријских и практичних знања о основним принципима психотерапијског рада и главним психотерапијским правцима и моделима, као и упознавање са психолошким основама промене понашања.			
Исход предмета Студенти ће бити оспособљени да препознају и примене основне принципе индивидуалног и групног психотерапијског третмана, да препознају сличности и разлике главних психотерапијских праваца и модела, као и да препознају и примене специфичне принципе који се односе на мотивацију за променом понашања.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ul style="list-style-type: none"> - Дефинисање, развој и основни принципи и циљевни психотерапије - Ток психотерапијског третмана, основни принципи индивидуалне, групне и породичне психотерапије - Психоаналитичка и психодинамска психотерапија - Егзистенцијалистичка и клијентоцентрична психотерапија - Гешталт и експерименталне психотерапије - Трансакциона анализа - Бихејвиорална терапија - Когнитивна терапија и когнитивно-бихејвиорална психотерапија - Психодрама, телесна психотерапија и арт терапија - Системске терапије - Конструктивистичка и интегративна психотерапија - Социотерапија - Транстероијски модел промене - Мотивациони интервју - Истраживања у психотерапији <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе</i> Практичан део наставе биће фокусиран на: примену основних принципа групне и индивидуалне психотерапије, развој емпатије и саморефлектујућих потенцијала, примену основних и специфичних интервенција у оквиру различитих психотерапијских праваца, разумевање односа терапеут-пацијент, примену основних постулата транстероијског модела промене понашања			
Литература 1. Ерић ЈБ. Психотерапија. Нови Сад: Психополис институт, 2011. 2. Віго М, Вутолло В. Клиничка психологија. Нови Сад/Минхен: Футура, 2002. 3. Припремљен материјал са предавања Допунска литература 1. Prochaska J, Norcross J. Systems of Psychoterapy. Belmont: Thomson Books/Cole, 2007.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања, интерактивна настава, групни рад, демонстрације, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и	-	
семинар-и	20		

Студијски програм/студијски програми: Специјална едукација и рехабилитација (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије			
Назив предмета: Неурологија (Сер.неу.2.1.)			
Наставник: Ксенија Е. Божић, Чонгор Ј. Нађ, Петар Ј. Сланкаменац, Ивана К. Дивјак, Мирјана Н. Јовићевић, Марија Г. Жарков, Милан Б. Цвијановић, Тамара Ј. Раби Жикић, Марија Д. Семниц, Ксенија Е. Гебауер Букуров, Александар Ш. Копитовић, Светлана С. Симић, Бојана Д. Петровачки Дејановић, Светлана М. Ружичка Калоци, Александра Ј. Лучић Прокин			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: -			
Циљ предмета На крају наставног процеса студент стиче знања о симптомима и знацима обољења одређених структура нервног система код деце и одраслих.			
Исход предмета Оспособити студента у клиничком препознавању неуролошких болести и стања која ометају децу и одрасле у моторном, креативно-интелектуалном и социјалном функционисању и доводе их у сталне или повремене дуготрајне или краткотрајне хоспитализације. Упознати студента са могућношћу и технологијом лечења неуролошких болести и стања. Студент треба да савлада технику неуролошке анамнезе, начин извођења неуролошког прегледа и тумачење добијених неуролошких тестова. Треба да спозна која су то неуролошка обољења и како она ометају децу и одрасле у моторном и когнитивном функционисању. Поред наведеног треба да зна које су основне методе дијагностике и третмана неуролошких болесника			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Основи неурологије. Неуролошка семиотика. Функционална неуроанатомија мозга. 2. Семиотика оштећења великог мозга. Синдроми можданих режњева. Синдром фронталног режња. 3. Синдром темпоралног, паријеталног и окципиталног режња. 4. Неуролошке основе афазии, апраксија и агнозија. 5. Клинички знаци оштећења кранијалних нерава: оптичког, окуломоторних и тригеминалног. 6. Клинички знаци оштећења кранијалних нерава: фацијалиса, вестибулокохлеариса, глософарингеуса, вагуса, аксесориуса и хипоглосуса. 7. Епилепсије (етиологија, класификација, клиничка слика, диференцијална дијагноза и терапија). 8. Инфективна обољења ЦНС-а и неуролошке компликације системских обољења. Тумори ЦНС-а и неуролошки аспекти. 9. трауме нервног система. 10. Цереброваскуларна обољења. Дегенеративне и хередуогенеративне болести. Деменције. 11. Симптоми и знаци оштећења екстрапирамидалног система. Паркинсонова болест и паркинсонизам. 12. Симптоми и знаци обољења малог мозга. Демјелинизационе болести. Мултипла склероза. 13. Неурологија развојног доба (моторни развој и семиотика оштећења моторике у развојном добу). Дечја церебрална парализа. Краноцеребралне малформације. 14. Клинички знаци оштећења кичмене мождине. Болестимоторног неурона. Полимијелитис. 15. Клинички знаци оштећења периферних живаца. Херидитарна, метаболичка и трауматска оштећења периферних живаца. 16. Болести неуромишићне спојнице и мишића. Прогресивне мишићне дистрофије и миотоније. <i>Myasthenia gravis</i> <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Неуролошка анамнеза. 2. Преглед кранијалних нерава (I-VI). 3. Преглед кранијалних нерава (VII-XII). 4. Преглед врата, горњих и доњих екстремитета, испитивање моторне функције, покретљивости, мишићне снаге и мишићног тонуса. 5. Испитивање сензибилитета. 6. Знаци и тестови при оштећењу екстрапирамидног система. 7. Испитивање функције малог мозга. 8. Испитивање виших кортикалних функција (говор, праксија, гнозија, лексија, калкулија). 9. Дијагностичке методе у неурологији. 10. Преглед болесника са мијастенијом гравис. 11. Неуролошки преглед детета. 12. Поремећај хода (диференцијална дијагноза поремећаја хода). 13. Главобоље. 14. Знаци и тестови за испитивање оштећења кичмене мождине. 15. Специфичности у дијагностици оштећења периферних нерава			
Литература ПРЕПОРУЧЕНА 1. Драган М. Павловић: Неурологија. Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију; Орион арт, Београд 2012. 2. Костић В. Неурологија за студенте медицине. Медицински факултет у Београду, 2007. 3. Николић М. Пропедевтика и техника неуролошког прегледа. Медицинска књига, Београд-Загреб, 1989. ДОПУНСКА 1. de Groot J, Chusid JG. Корелативна неуроанатомија и функционална неурологија. Савремена администрација Београд, 1990. 2. Левић З. Основи савремене неурологије. Завод за уџбенике и наставна средства Београд, 2005. 3. Радојчић Б. Клиничка неурологија за студенте медицине. Медицинска књига Београд, 2003. 4. Радојчић Б. Неуролошки преглед и основи клиничке неурологије. Elit Medica, Београд, 2006.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 45	Други облици наставе:	Студијски истраживачки рад: -
-			
Методе извођења наставе: Теорија: предавања са мултимедијским приказима. Практична настава: вежбе, индивидуална казуистика, мултимедијски прикази неуролошке казуистике.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	70
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и			
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Психологија инвалидитета (Сер.пин.2.1.)			
Наставник: Тајана З. Крстић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: -			
Циљ предмета Упознавање студената са предметом психологије инвалидитета уопштено, као и са психолошким аспектима особа са различитим типовима инвалидитета.			
Исход предмета Студенти ће стећи знања о психолошким аспектима и карактеристикама особа са инвалидитетом и о когнитивном, емоционалном и социјалном развоју особа са различитим типовима инвалидитета. Студенти ће бити оспособљени да користе стечена знања током рада са особама са инвалидитетом, као и приликом тимског рада.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ul style="list-style-type: none"> - Психологија инвалидитета- предмет и дефиниција - Деца и млади са инвалидитетом- терминологија, преваленција - Потребе деце и омладине са инвалидитетом - Класификација деце са инвалидитетом - Личност особа са инвалидитетом као целовит систем - Општа обележја животне ситуације деце са инвалидитетом - Теоријски и методолошки проблеми психолошке процене деце са инвалидитетом - Карактеристике, развој и психолошка процена деце са менталном ретардацијом - Карактеристике, развој и психолошка процена деце са оштећењем слуха - Карактеристике, развој и психолошка процена деце са говорним поремећајима - Карактеристике, развој и психолошка процене деце са оштећењима вида (слепе и слабовиде деце) - Карактеристике, развој и психолошка процена деце са телесним инвалидитетом <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> <ul style="list-style-type: none"> - Концепцијске основе бриге о особама са инвалидитетом - Права деце са инвалидитетом - Примарне и секундарне последице инвалидитета за развој личности - Однос друштва према особама са инвалидитетом - Типичне емоционалне сметње и проблеми у социјалном развоју код деце са инвалидитетом - Динамика односа у породицама које имају дете са инвалидитетом - Образовање деце са инвалидитетом - Методе и технике психолошке процене деце са инвалидитетом - Понашање деце са инвалидитетом током психолошке процене - Психолошки налаз за децу са инвалидитетом 			
Литература <i>Обавезна:</i> 1. Хрњица С. и сар. Ометено дете - увод у психологију ометених у развоју. Завод за уџбенике и наставна средства Београд, 1991. <i>Допунска:</i> 1. Vash CL, Crewe NM. Психологија инвалидитета. Наклада Слап, Јастребарско, 2010. 2. Шекспир Р. Психологија ометених у развоју. Нолит. Београд, 1979.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе предавања, интерактивна настава, прикази и анализе студија случајева, семинарске дискусије, групни рад, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	поена
активност у току предавања		10	Завршни испит писмени испит
практична настава		10	усмени испит
семинар-и		20	60

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Вештине комуницирања (Сер.ком.2.1.)			
Наставник: Војислава В. Бугарски Игњатовић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета:			
<ul style="list-style-type: none"> - упознавање студената са природом и структуром комуникације; - упознавање студента са карактеристикама здравствене комуникације (дијагностичке и терапијске); - упознавање студената са принципима асертивне комуникације; - оспособљавање студената за успостављање квалитетног контакта са различитим корисницима медицинских услуга; - савладавање комуникацијских вештина кроз тренинг и вежбе у оквиру комуникацијских радионица. 			
Исход предмета			
<p>Очекује се да након похађања овог предмета студент познаје и разуме структуру, улогу и значај примене вештина комуникације између здравствених радника, односно сарадника и различитих група корисника здравствених услуга.</p> <p>Очекује се да након похађања овог предмета студент буде способан да асертивно комуницира са различитим партнерима који се појављују у медицинском контексту (медицинско и немедицинско особље, пацијенти, породица пацијента...); организује и учествује у тимском раду; -примени вештине активног слушања и емпатије; самостално спроводи интервју са пацијентима и члановима породице пацијента; учествује у емоционалној припреми пацијента за различите медицинске интервенције; демонстрира вештине асертивне комуникације у ситуацијама преговора или решавања конфликта; -демонстрира вештине саопштатавања лоших вести у различитим ситуацијама (комуникација са ожалостћенима, са родитељима оболеле деце и сл.); покаже вештину успостављања комуникације са корисницима медицинских услуга различитих старосних категорија (деца, одрасли); покаже вештину успостављања комуникације са корисницима медицинских услуга који имају различите врсте ограничених комуникацијских способности</p>			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
<p>Основни елементи комуникације. Однос вербалне и невербалне комуникације. Природа здравствене комуникације. Шта је добра здравствена комуникација? Циљеви здравствене комуникације. Предуслови за успешну здравствену комуникацију. Дијагностичка и терапијска комуникација. Примена технике интервјуисања. Мотивисање пацијента за сарадњу са медицинским особљем. Основне комуникацијске вештине. Сложене комуникацијске вештине: емпатија, активно слушање, асертивност. Однос асертивног и агресивног понашања. Асертивна комуникација. Модели асертивног комуницирања. Комуникација са "тешким"саговорником. Комуникација у тиму. Решавање конфликта. Комуникација са корисницима медицинских услуга различитих животних доби. Комуникација са корисницима медицинских услуга са различитим врстама ограничења комуникацијских способности</p>			
<i>Практична настава</i>			
<p>Практичне вежбе – тренинг елемената комуникационог процеса, демонстрација вербалне и невербалне комуникације, вођење интервјуа, вежбе за асертивно, емпатичко понашање и активно слушање, примери решавања конфликтних ситуација у тиму, примери комуникације са особама различите старосне доби, примери комуникације са особама ограничених комуникацијских способности</p>			
Литература			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Лучанин Д, Деспот-Лучанин Ј. Комуникацијске вјештине у здравству. Наклада Слап Загреб, 2010. (одабрана поглавља) 2. Мандић Т. Комуникологија: психологија комуникације, 4. изд. Клио, Београд 2003. 3. Розенберг М. Језик саосећања. Завод за уџбенике и наставна средства Београд, 2002. 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	Студијски истраживачки рад:
Методе извођења наставе			
Предавања, интерактивна настава, прикази и анализе студија случајева, семинарски рад, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и	20	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Фонетика - Сер.фон.2.1.			
Наставник: Маја В. Марковић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета: Општи циљ предмета је упознавање студената са основама артикулационе, акустичке и аудитивне фонетике и теоријске фонологије. Специфични циљ је да се студенти оспособе да примене ова знања у дијагностици и третману поремећаја говора, као и да прате савремена истраживања из области клиничке фонетике и фонологије.			
Исход предмета:			
<ul style="list-style-type: none"> - Студенти стичу знања о фонетско-фонолошким карактеристикама говора и о месту фонетике и фонологије у лингвистичком систему. - Студенти овладавају основама акустичке анализе говора и ова знања повезују са артикулационим обележјима. - Студенти су оспособљени да примене ова знања у дијагностици и третману поремећаја говора и у рехабилитацији и хабилитацији говора. 			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава:</i>			
Анатомија и физиологија продукције говора; методе и технике артикулационе, акустичке и аудитивне фонетике; фонема као јединица фонолошког система језика; фонема и алофон; комбинаторна фонетика: фонотактичка правила дистрибуције; дистинктивна и недистинктивна гласовна обележја; фонетско-фонолошке класификације на основу типа артикулације (сугласници и самогласници), начина артикулације, места артикулације и других обележја; супрасегментске (прозодијске) карактеристике говора: акценат, трајање, ритам, темпо, мелодија (основни тон) – фонетске и фонолошке дистинкције прозодијских карактеристика; ритам и интонација; карактеристике говорних низова – гласовне промене, асимилације, дисимилације, сажимање; акустички корелати сегментских и супрасегментских карактеристика – спектрограм, карактеристике самогласника (форманти, формантске вредности, транзиције), карактеристике сугласника (акустичка својства пловива, фрикатива, африката, сонаната); интензитет наглашених и ненаглашених слогова, тонска кретања у речи и исказу.			
<i>Практична настава:</i>			
Акустичка анализа у софтверу за анализу говора <i>Praat</i> .			
Литература			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Јовичић СТ. Говорна комуникација: физиологија, психоакустика и перцепција. Наука Београд, 1999. 2. Петровић Д, Гудурић С. Фонологија српскога језика. Институт за српски језик САНУ Београд – Београдска књига – Матица српска, 2010. 3. Марковић М. Фонетика за студенте логопедије – практикум, 2016 4. Ball MJ. Phonetics for Speech Pathology. Taylor & Francis, London, 1989 5. Ball MJ. et al. (eds.). The Handbook of Clinical Linguistics. Part III: Phonetics and Phonology. Oxford: Blackwell, 2008. (одабрана поглавља: 309-641). 6. Clark J, Yallop C. An Introduction to Phonetics and Phonology. Oxford: Blackwell, 1995. 7. Ladefoged P. A Course in Phonetics. 2nd edition. Harcourt Brace Jovanovich, New York, 1982. 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	Студијски истраживачкирад:
Методe извођења наставе			
Фронтални – предавања и дискусије.			
Практични – интерактивна настава уз употребу савремених програма акустичке анализе говора.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава		усмени испит	
колоквијум-и	30	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност. Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије провг степена			
Назив предмета: Општа логопедија (Сер.лог.2.1.)			
Наставник: Надица Ћ. Јовановић Симић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Упознавање студената са основним теоријским знањима из области комуникације и поремећаја комуникације.			
Исход предмета Да препознају поремећаје у развоју говорно-језичких способности, као и да стекну основна знања из патологије вербалне комуникације.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Основе теорије логопедије 2. Теорије комуникације 3. Вербална комуникација: ниво и врсте 4. Систем средстава вербалне комуникације 5. Акт, процес и модел вербалне 6. Фактори развоја вербалне комуникације 7. Праћење развоја вербалне комуникације 8. Патологија вербалне комуникације: дефиниција, терминологија, класификација 9. Патологија вербалне комуникације код особа са типичним језичким развојем 10. Патологија вербалне комуникације код особа са менталном ретардацијом 11. Патологија вербалне комуникације код особа са оштећењем слуха 12. Патологија вербалне комуникације код слепих и слабовидних особа 13. Патологија вербалне комуникације код особа са моторичким поремећајима 14. Диференцијална дијагностика у логопедији 15. Логопедска превентива, дијагностика и третман <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Дијагностика и третман особа са менталном ретардацијом, прикази случајева 2. Дијагностика и третман особа са менталном ретардацијом, прикази случајева 3. Дијагностика и третман особа са менталном ретардацијом, прикази случајева 4. Дијагностика и третман особа са оштећењем слуха, прикази случајева 5. Дијагностика и третман особа са оштећењем слуха, прикази случајева 6. Дијагностика и третман особа са оштећењем слуха, прикази случајева 7. Дијагностика и третман слепих и слабовидних особа, прикази случајева 8. Дијагностика и третман особа са моторичким поремећајима, прикази случајева 9. Дијагностика и третман особа са моторичким поремећајима, прикази случајева 10. Дијагностика и третман особа са моторичким поремећајима, прикази случајева 11. Дијагностика и третман говорно-језичких поремећаја код деце типичног развоја, прикази случајева 12. Дијагностика и третман говорно-језичких поремећаја код деце типичног развоја, прикази случајева 13. Диференцијална дијагностика вишеструке ометености, прикази случајева 14. Динамика индивидуалних третмана, прикази случајева 15. Групни третмани, прикази случајева			
Литература 1. Јовановић Симић Н, Славнић С. Атипичан језички развој. Друштво дефектолога Србије, Београд, 2009:210. 2. Јовановић-Симић Н, Славнић С. Практикум за развој језичких способности. Друштво дефектолога Србије, Биг, Београд, 2008. 3. Јовановић-Симић Н, Славнић С, Доброта Н. Практикум за развој аудитивне и визуелне перцепције. Друштво дефектолога Србије, Биг, Београд, 2008.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
Методе извођења наставе Теоријска настава, вежбе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	45
практична настава	5	усмени испит	
колоквијум-и	45	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Породично саветовање (Сер.сав.2.1.)			
Наставник: Валентина Д. Шобот			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: -			
Циљ предмета			
<ul style="list-style-type: none"> – Овладавање базичним теоријским концептима из системске породичне терапије – Сагледавање породичне дисфункционалности у системском контексту – Упознавање са специфичним техникама интервенисања – Препознавање различитих облика дисфункционалности у породичном систему – Упознавање са моделима тимског и котерапијског рада – Упознавање са специфичностима породице детета са тешкоћама у развоју. – Упознавање са радом рехабилитатора у породици (од тренутка спознаје/дијагностике да је у породици дете ометено у развоју па надаље) – Упознавање са методама рехабилитаторског рада: саветовање, кућне технике вођења породице, вођење породице са дистанце, удружења родитеља итд. 			
Исход предмета			
Овладавање базичним теоријским концептима из системске породичне терапије, техникама и вештинама неопходним за супортативни рад са породицама. Овладавање теоријским и практичним знањима о проблематици породице чији су чланови особа ометене у развоју. Стицање и развијање саветодавних практичних вештина у системском интервенисању. Развијање способности за системско разумевање породица и упознавање са основним интервенцијама системске саветодавне праксе.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
<ul style="list-style-type: none"> - Нормални процеси у породици, односи међу члановима породице, улога породице у социјализацији детета - Животни циклуси развоја породице, специфичности животних циклуса породице чији је члан особа ометена у развоју - Генограм - Први интервју и практични аспекти третмана породица - Рад рехабилитатора са породицом – успостављање адекватне релације, придруживање породици - Трансгенерацијски породични приступ - Структурални породични приступ - Стратешки породични приступ - Миланска школа системске породичне терапије 			
<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад, Прикази случајева, Лични искуствени рад, Рад у великим и малим групама</i>			
<ul style="list-style-type: none"> - Стицање и развијање саветодавних практичних вештина у системском интервенисању (анализа протокола и приказ случаја) - Породица као систем - Функција симптома - Постављање циркуларних и рефлексивних питања - Концепт повратне спреге - Концепт животног циклуса породице - Придруживање породици - Конструкција и терапијска употреба генограма - Дијагностичка и терапијска употреба породичних кругова - Конструкција и тестирање хипотеза о функцији симптома у одржавању породичне хомеостазе - Парадоксалне интервенције - Специфичне интервенције у раду са породицама чији је члан особа ометена у развоју 			
Литература			
<i>Обавезна</i>			
1. Милојковић М, Српа Ј, Мићовић Р. Породична терапија. Центар за брак и породицу, Београд, 1997.			
2. Asen E, Tomson P. Породична решења у пракси. УНИЦЕФ, Београд, 2001.			
<i>Допунска</i>			
Goldenberg I, Goldenberg H. Family Therapy. Brooks/Cole Publishing Company, California, 1990.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе: групни интерактивни рад радионицарског типа; играње улога; пп презентације; приказ филмова из праксе; прикази случајева; лични искуствени рад; рад у великим и малим групама			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	5	усмени испит	60
колоквијум-и	25	остало	
семинар-и	5		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Рана развојна хабилитација (Сер.ррх.2.1.)			
Наставник: Александра В. Миков, Чила А. Демеша Дрљан, Растислава О. Красник			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета: Оспособљавање студената за евалуацију и праћење деце са ризичним развојем применом основних знања из области неуроразвојне хабилитације.			
Исход предмета: Стицање основних знања о специфичности и значају ране развојне хабилитације. Оспособљавање студената за опсервацију деце са тешкоћама у развоју новорођеначког и одојчадског узраста, као и узраста малог детета и предшколског узраста. Примена стечених знања у тимском интердисциплинарном приступу у хабилитационом третману деце са ризичним развојем.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Основни принципи ране развојне хабилитације код деце са ризичним развојем. <i>Практична настава:</i> Практична примена стечених знања из области ране развојне хабилитације код деце са ризичним развојем.			
Литература <i>Обавезна:</i> 1. Савић К, Миков А. Рехабилитација деце и омладине. Нови Сад: Ортомедикс, 2007 2. Јовановић Л. Кинезитерапија у педијатрији. Београд: Виша медицинска школа, 2000. <i>Допунска:</i> 1. Миков А. (уредник): Савремени аспекти терапије церебралне парализе, Ветерник 2009. 2. Шврака Е, Авдић Д, Хасанбеговић Анић Е. Окупациона терапија. Универзитет у Сарајеву. Факултет здравствених студија 2012. 3. Радојчић Б. Клиничка неурологија. Медицинска књига 2003.Шврака Е. Двије стране среће. Босанска ријеч, Тузла 2010. 4. Шврака Е, Авдић Д. Наша визија будућности. Савез удружења особа са церебралном парализом Босне и Херцеговине, Сарајево 2015			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе: предавања ,вежбе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	15	писмени испит	60
практична настава	25	усмени испт	
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Вишеструка ометеност, Инклузивно образовање, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије			
Назив предмета: Кинезиолошка анализа кретне активности (Сер.кин.2.1)			
Наставник: Дејан М. Мадих, Јелена М. Обрадовић, Борислав С. Обрадовић, Вишња Н. Ђорђић, Марко Д. Стојановић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Одређивање структуре, карактера и специфичности кретне активности анализом модалитета антрополошких способности и карактеристика као од којих у највећој мери зависи успешност у различитим спортовима.			
Исход предмета Стицање способности да се анализом најразличитијих кретних активности специфичних за одређене спортове, истраже релације модалитета антрополошких способности и арактеристика од којих у највећој мери зависи такмичарска успешност. Стицање знања о могућности трансформације антрополошких димензија, како би се у различитим фаза планирања и програмирања тренажног процеса, позитивни аспекти поспешили, а негативни компензовали.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Истраживање димензија спортиста: анализа базичних антрополошких карактеристика спортиста, анализа специфичних способности и знања спортиста, регистрација и анализа показатеља такмичарске ефикасности. Хијерархијска структура фактора у спорту. Моделне карактеристике тренираности врхунских спортиста. Примери дијагностичких поступака у спорту. Истраживање карактеристика спортске активности: структурална, биомеханичка, информациона и функционална анализа спортске активности. Кинезиолошка анализа комплексних спортова. Кинезиолошка анализа конвенционално-естетских спортова. Кинезиолошка анализа полиструктуралних спортова. Селекција у спорту (прелиминарна, иницијална, основна и финална селекција). Избор селекцијских метода, начини обраде података. Монограм развоја резултата - елемент прогнозе и управљање тренингом. Основе теорије прогнозирања спортских достигнућа. Истраживање спортова и спортских достигнућа: анализа историјских карактеристика спорта, анализа трендова спортских резултата, анализа система регистровања и вредновања спортских достигнућа. Истраживања релација базичних специфичних и ситуацијских способности и знања спортиста и успешности у спорту (проблеми дефинисања предикторских скупова варијабли и једнодимензионалних и вишедимензионалних скупова критеријских варијабли).			
<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Истраживање димензија спортиста: анализа базичних антрополошких карактеристика спортиста, анализа специфичних способности и знања спортиста, регистрација и анализа показатеља такмичарске ефикасности. Кинезиолошка анализа комплексних спортова. Кинезиолошка анализа конвенционално-естетских спортова. Кинезиолошка анализа полиструктуралних спортова. Селекција у спорту (прелиминарна, иницијална, основна и финална селекција). Основе теорије прогнозирања спортских достигнућа.			
Литература <i>Обавезна</i> 1. Bangsbo J. Fitness training in football - a scientific approach. August Krogh Institute Copenhagen, 1994. 2. Čoh, M., Milanović, D., Kampmiller, T. Morphologic and Kinematic Characteristics of Elite Sprinters. Collegium Antropologicum 2001;25(2):605-610. 3. Мадих Д. Повезаност антрополошких димензија студената физичке културе са њиховом успешношћу вежбања на справама. Докторска дисертација. Факултет физичке културе Нови Сад 2000. 4. Милановић Д. Анализа ефеката тренинга врхунске кошаркашке момчади у припремном периоду. Кинезиологија 1985; 17(2):131-136. 5. Müller E, Zallinger G, Ludescher F. Science in elite sport. London: E&FN Spon 1999. 6. Бала Г. Фактори успешности у тенису. <i>Kinesis</i> , Нови Сад 1997. <i>Допунска -</i>			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања, вежбе, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања		писмени испит	
практична настава		усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Психопатологија детињства и младости (Сер.пдм.2.1.)			
Наставник: Светлана М. Ивановић Ковачевић, Валентина Д. Шобот, Ксенија Б. Колунџија			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: Психологија развојног доба (за полагање испита)			
Циљ предмета Студент се оспособљава да препознаје одступања у психичком функционисању деце и младих и усваја основна знања психопатолошке феноменологије у развојном добу. Упознаје се са главним психијатријским поремећајима и болестима у развојном добу. Усваја знања о диференцијалној дијагнози најучесталијих психијатријских поремећаја у развојном добу.			
Исход предмета Основе поремећаја психичких функција у детињству и младости. Интеграција основних знања о психопатолошким феноменима у препознавању, дијагностичком алгоритму и диференцијалној дијагнози менталних поремећаја детињства и младости.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ul style="list-style-type: none"> - Увод у развојну психопатологију - Дефиниција и историјат развојне психопатологије - Однос са дечијом и адолесцентном психијатријом, психологијом и другим дисциплинама - Разликовање нормалног и патолошког у развојном добу – специфичности у односу на критеријуме процене код одраслих особа, увремењеност развоја психичких функција, нормалност развојне неусклађености, индивидуалност развојних потенцијала - Поремећаји свести и психомоторике у развојном добу - Поремећаји опажања и пажње у развојном добу - Поремећаји памћења и интелигенције у развојном добу - Развојне последице менталне недовољне развијености - Поремећаји мишљења у развојном добу - Поремећаји афекта и воље у развојном добу - Поремећаји доживљавања властите личности у развојном добу - Главни психијатријски поремећаји дечијег доба у развојном добу - Основе, историјски развој и специфичности психодијагностике у развојном добу - Терапијски приступи у раду са децом и младима - Евалуација терапијских приступа у развојном добу <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> <ul style="list-style-type: none"> - Интервју са родитељима и дететом. - Примена тестова психомоторног развоја и интелигенције, процена органицитета и когнитивних функција, процена развоја личности, упитници и пројективне технике личности у развојном добу, процена породичног функционисања- анализа клиничког материјала, задавање упитника и тестова, студије случаја - Упознавање са основним техникама когнитивне, бихејвиоралне и породичне терапије- студије случаја 			
Литература <i>Обавезна</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Бојанин С, Поповић-Деушић С. Психијатрија развојног доба. Институт за ментално здравље Београд, 2012. 2. Недић А, Живановић О. (уреднице). Психијатрија. Медицински факултет Нови Сад, 2009. <i>Допунска</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wenig С. Развојна психопатологија и психијатрија од дојеначке доби до адолесценције. Наклада Слалп, Загреб, 2003. (одабрана поглавља) 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Теоријска и практична настава: презентације, интерактивни рад, интервјуи, семинари			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	70
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и			
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Процена у специјалној едукацији и рехабилитацији (Сер.про.2.1.)			
Наставник: Шпела С. Голубовић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: -			
Циљ предмета Циљ предмета је да студент овлада знањима и разуме сврху и циљ процене у специјалној едукацији и рехабилитацији ради добијања комплетне слике о личности особе ради планирања даљих поступака и активности. Студент ће се упознати са дијагностичким поступком, основним техникама процене и коришћењем инструмената за процену. Циљ је да се студенти оспособе за доношење одлуке о примени адекватних техника процене, за анализу и интерпретацију добијених података, њихову инеграцију и компарацију са очекиваним нормама и захтевима социјалне средине. Студент ће се упознати са тимским радом у поступку процене.			
Исход предмета Студент ће стећи знања о техникама и методама које се користе у оквиру процене у специјалној едукацији и рехабилитацији, као и о специфичностима у поступку процене. Усвојиће стручну терминологију, стећи ће знања о начину интерпретације добијених података у оквиру процене у циљу планирања дањег рада и сарадње са осталим члановима тим. Стећи ће знања о могућим грешкама у процесу процене и начинима како их избећи. Студент ће бити оспособљен за правилан одабир и примену инструмената за процену, анализу и интерпретацију добијених резултата и планирање даљих поступака у раду у складу са добијеним резултатима. Студент ће овладати правилима тимског рада у поступку процене.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Увод у процену - дефиниције, историјске перспективе, сврха, модели и начела. Процес процене: начини процене, основне технике, кораци у процени. Врсте тестова и одабир, формалне и/или неформалне технике процене, технике прикупљања података, квантификација података, документација. Основни статистички концепти, Опсервација и анамнеза у специјалној едукацији и рехабилитацији; Рана процена у детињству, Процена организованости психомоторике; праксичке и гностичке организованости; Процена прагностичке организованости; латерализованост тела и чула; Процена организованости говора; Организованост сазнајних функција; Понашање и његова процена; Процена читања, писања и рачунања; Значај и улога родитеља у процесу процене и доношења одлуке, Могуће грешке при процењивању и њихова корекција; Интерпретација резултата процене. Циљ, специфичности, могућности и место процене у специјалној едукацији и рехабилитацији и у мултидисциплинарном тиму <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Вежбе као практични део наставе прате реализацију теоријског дела наставе и садрже: инструменте индивидуалне процене; индивидуалну процену способности, израда протокола, анализу и интерпретацију добијених података и писање налаза и мишљења. Процена психомоторике горњих и доњих екстремитета као и тела у целини, процена перцептивно моторичких вештина. Процена доминантне латерализованости доњих и горњих екстремитета, вида и слуха те употребне латерализованости горњих екстремитета. Процена праксичке и гностичке организованости. Процена графомоторног изражавања и рукописа. Процена развоја сазнајних способности у односу на узраст детета. Процена организованости говора. Процена понашања у породици и школи.			
Литература 1. Ћордић А, Бојанин С. Општа дефектолошка дијагностика. Завод за уџбенике и наставна средства Београд, 2011. 2. Повше-Ивкић В, Говедарица Т. Практикум опште дефектолошке дијагностике. Институт за ментално здравље Београд, 2000. 3. McLoughlin J, Lewis RB. Assessing students with special needs. Pearson, NY, 2007. 4. Pierangelo R, Guilani G. Understanding assessment in the special education process. Corwin Press, 2012. 5. Lewis V. Development and Disability. John Wiley&Sons NY, 2002. 6. Bolton B. (Editor). Special Education and rehabilitation Testing: Current practices and test reviews. Pro-Ed.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 45	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Интерактивна настава; <i>Power Point Presentations</i> ; Приказ филмова из праксе; Практичан рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	20
практична настава	15	усмени испит	30
колоквијум-и	30	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Неуропсихологија (Сер.нпси.2.1.)			
Наставник: Војислава В. Бугарски Игњатовић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: Анатомија; Физиологија			
Циљ предмета Упознавање студената са основним теоријским поставкама развојне и клиничке неуропсихологије			
Исход предмета Студенти ће стећи основна теоријска знања о развојној неуропсихологији, првенствено о вербалним и невербалним сметњама учења, као и о специфичним поремећајима из области клиничке неуропсихологије (афазије, агнозије, апраксије, акалкулије, аграфије, дисегзекутивни синдром, мнестички синдроми, поремећаји афекта и сл.) Студенти ће бити оспособљени да користе стечена теоријска знања у раду са децом и одраслима који имају различите врсте когнитивних оштећења различите етиологије			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ul style="list-style-type: none"> - Упознавање са историјским развојем неуропсихологије. - Подела неуропсихологије - експериментална, когнитивна и клиничка неуропсихологија. Методе. - Анатомија централног нервног система - топографска организација коре великог мозга, развој мозга - Развојна неуропсихологија –неуропсихолошки профили код развојне дисфазије, дислексије, развојне дискалкулије, развојне дисграфије, поремећаја пажње са хиперактивношћу, аутизма, менталне ретардације, тикова, поремећаја понашања - Педијатријска неуропсихологија –неуропсихолошке последице код дечије епилепсије, трауматских повреда главе, перинаталног можданог удара, хидроцефалуса, спине бифиде, феталног алкохолног синдрома, мале порођајне тежине.. - Клиничка неуропсихологија – клинички синдроми. Афазије. Аграфије. Акалкулије. Агнозије. Апраксије. Дисегзекутивни синдром. Мнестички поремећаји – амнезије, деменције. Поремећаји пажње. Неуропсихолошки поремећаји емоција. - Клиничка неуропсихолошка дијагностика. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> <ul style="list-style-type: none"> - Основни неуропсихолошки модели - Основни принципи функционалне организације мозга - Симптоми оштећења коре великог мозга - Развој неуропсихолошких функција код деце - Развојни неуропсихолошки поремећаји – вербалне и невербалне сметње учења – основне неуропсихолошке карактеристике и процена - развојна дисфазија, дисграфија, дискалкулија, дислексија, поремећај пажње, аутизам, ментална заосталост, тикови, поремећаји понашања - Педијатријска неуропсихологија –неуропсихолошке последице код дечије епилепсије, трауматских повреда главе, перинаталног можданог удара, хидроцефалуса, спине бифиде, феталног алкохолног синдрома, мале порођајне тежине.. - Неуропсихолошка процена одређених клиничких неуропсихолошких синдрома - Афазије. Аграфије. Акалкулије. Агнозије. Апраксије. Дисегзекутивни синдром. Мнестички поремећаји, Поремећаји пажње, Неуропсихолошки поремећаји емоција. - Клиничка неуропсихолошка дијагностика.- демонстрација клиничке неуропсихолошке батерије, као и неуропсихолошког налаза и мишљења 			
Литература <ol style="list-style-type: none"> 1. Крстић Н. Развојна неуропсихологија. Фаспер, Београд, 2009. 2. Павловић Д. Неуропсихологија, бихевиорална неурологија и неуропсихијатрија. Београд: Орион Арт, 2012. (одабрана поглавља) 3. Yeats KO, Ris MD, Taylor HG, Pennington BF. Pediatric neuropsychology - Research, Theory and Practice. New York, Guilford Press, 2010. (одабрана поглавља – обезбеђен превод материјала) 4. Оцић Г. Клиничка неуропсихологија. Завод за уџбенике и наставна средства. Београд, 1998. (одабрана поглавља) 5. Lezak M. Neuropsychological assessment, New York, Oxford University Press, 1995. (одабрана поглавља) 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања, интерактивна настава, прикази и анализе студија случајева, семинарски рад, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и	10	
семинар-и	10		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Когнитивни развој са принципима учења (Сер.ког.2.1.)			
Наставник: Татјана М. Тубић, Нина Р. Бркић Јовановић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: -			
Циљ предмета Основни циљеви едукације из наставног предмета Когнитивни развој са принципима учења су: - разумевање значаја примене психолошких сазнања о развоју и учењу у школском раду; - упознавање студената са факторима успешног учења, односно школског постигнућа; - усвајање основних принципа конструкције и коришћења неких једноставних метода и техника којима се психологија служи, а погодне су за примену у школској пракси; - оспособљавање за самостално решавање конкретних проблема у школи.			
Исход предмета Очекује се да након похађања овог предмета студент покаже адекватно познавање и разумевање како саме природе и значаја процеса развоја и учења, тако и фактора (когнитивне, мотивационе, емоционалне, конативне и социјалне природе) од којих учење и школско постигнуће зависе. Очекује се да након похађања овог предмета студент буде способан да: - разуме јединство личности и прожимање психичких процеса и психичких особина; - самостално конструише једноставнији мерни инструмент, на пример, упитник или скалу процене, за потребе непосредног рада са децом; - разуме међузависност развоја и учења, као и њихов начин манифестовања у школском раду и утицај на школско постигнуће.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одређење учења, сазревања и развоја, њихова примена у настави. Класификације облика учења. Значај повратне информације у школском раду. Теорије развоја и учења. Учење као процес. 2. Когниција: развој и учење. Способности за учење. Интелигенција. Когнитивни стил. Стваралачке способности. 3. Мотивација: развој и учење. Мотив за постигнућем. Ниво аспирације. Мотив радозналости. Унутрашњи и спољашњи мотиви. Подстицаји за учење: сарадња и такмичење, награда и казна, итд. Теоријске оријентације у објашњењу мотивације. 4. Емоције: развој и учење. Тачност у процењивању емоција на основу фацијалне експресије, положаја тела, боје гласа, итд. Пријатност, непријатност и став према учењу. Интересовања. Професионална интересовања. 5. Социјално-психолошки фактори: развој и учење. Интеракција међу ученицима. Интеракција наставника и ученика. Типологије наставника. Породица као социјално-психолошки фактор успешности. Васпитни ставови и димензије васпитања. 6. Организација учења и наставе. Методе успешног учења. Учење распоређено на време и временски усредсређено учење. Глобална и партитивна метода. Активно учење. Психолошке основе наставе. Индивидуалне разлике међу ученицима. Психолошке разлике међу половима. Диференцирана и индивидуализована настава. 7. Ученици са сметњама у развоју и учењу / Даровити ученици. Тешкоће у учењу код деце чији је општи интелектуални развој нормалан. Откривање ученика са сметњама у учењу. Карактеристике даровитих ученика. Могућности откривања даровитих ученика. Нивои испољавања даровитости. Врсте даровитости. Развијање даровитости у школи и ван ње. 8. Вредновање ефеката учења и наставе. Разфинисање основних појмова мерења успеха у учењу. Оцењивање као мерење. Фактори који утичу на субјективност оцењивања. Различити начини испитивања и оцењивања знања. Врсте тестова знања. Израда и типови задатака у тестовима знања. Вредновање рада наставника: самооцењивање рада наставника; снимање рада наставника коришћењем аудиовизуелних средстава; дискусија међу наставницима о проблемима везаних за извођење наставе; оцењивање рада наставника од стране ученика. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Познавање индивидуалних својстава ученика као основа учења и поучавања. 2. Упитник о начинима учења. 3. Когнитивни фактори учења и школског постигнућа. Како упознати когнитивно функционисање ученика? Таксономија когнитивног функционисања. 4. Могућности развијања стваралачких способности у школском раду. 5. Емоционални фактори учења и школског постигнућа. Како упознати афективно функционисање ученика? Таксономија афективног функционисања. 6. Мотивациони фактори учења и школског постигнућа. Развијање унутрашње мотивације кроз наставни рад. Примена спољашњих мотива или подстицаја у наставном раду. 7. Улога повратне информације у процесу учења. 8. Социјално-психолошки фактори учења и школског постигнућа. Социометријски тест. 9. Конструкција скале ставова ученика према школи или учитељу. 10. Евалуација ефеката учења и наставе. Конструкција теста знања. 11. Оцењивање рада наставника.			
Литература 1. Ђурић Ђ. Психологија и образовање. Учитељски факултет Сомбор, 2001. 2. Тубић Т. Од ученика до учења. Учитељски факултет Сомбор, 2005. 3. Вучић Ј. Педагошка психологија. Центар за примењену психологију Београд, 2004 4. Гргин Т. Школска докимологија. Наклада Слап, Јастребарско, 1994.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе: предавања, интерактивна настава, прикази и анализе студија случајева, семинарски рад, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	поена
активност у току предавања		10	писмени испит 50
практична настава		10	усмени испит 10
колоквијум-и		
семинар-и		20	

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност); Медицинска рехабилитација			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Соматопедија (Сер.сом.2.1.)			
Наставник: Шпела С. Голубовић			
Статус предмета: Обавезни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање знања о савременим холистичким, интердисциплинарним и трансдисциплинарним приступима у проучавању моторичких поремећаја тј. овладавање знањима и клиничким приступом у области превенције, детекције, дијагностике, рехабилитације као и могућношћу едукације особа са моторичким поремећајима (телесно инвалидне, хронично оболеле и вишеструко ометене) свих узраста.			
Исход предмета Познавање основних техника које се односе на детекцију, дијагностику, едукацију и рехабилитацију особа са моторичким поремећајима (телесно инвалидне, хронично оболеле и вишеструко ометене) свих узраста. Познавање развојних карактеристика и основна знања о одступањима у развојном добу. Овладавање методама рада и клиничким приступима у раду са особама са моторичким поремећајима и познавање метода професионалне оријентације ових особа. Способност самосталног осмишљавања, припрема и реализација активности из области превенције, детекције, дијагностике, рехабилитације и едукације особа са моторичким поремећајима. Учествовање у примени метода и техника рехабилитације, професионалне процене и поступку професионалне оријентације ових лица.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i>		<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i>	
<ul style="list-style-type: none"> - Теоријске основе дефектологије. - Биомеханички и физиолошких аспекти моторичких активности. - Организација психомоторике. - Неуроразвојни аспекти контроле моторике, моторичко учење. - Оштећења моторике, етиологија, локализација, класификације. - Дефинисање, етиологија и значај вишеструких тешкоћа код деце и одраслих. - Специфичности лица са моторичким поремећајима и вишеструким тешкоћама у односу на рани развој, развој моторике, когнитивни, емоционално-социјални и развој комуникације. - Развој и функције горњих екстремитета. - Анализа активности и покрета сегмената у активностима свакодневног живота код особа са моторичким поремећајима. - Васпитање и образовање лица са моторичким поремећајима. - Основни принципи соматопедског третмана. - Метод соматопедске рехабилитације. - Радна рехабилитација особа са моторичким поремећајима. 		<ul style="list-style-type: none"> - Практична настава реализује се кроз вежбе и самосталан рад студената у наставним базама факултета. Презентације и посебно одабрани видео прикази на вежбама наглашавају кључне делове предавања. - Моторички поремећаји и вишеструка ометеност-прикази и анализа. - Упознавање студената са способностима и специфичностима развоја деце и омладине са моторичким поремећајима. - Примена норми моторног понашања према Гезелу. - Анализа покрета сегмената у активностима дневног живота и тестови за процену активности свакодневног живота Основни принципи рада са особама са моторичким поремећајима. - Упознавање са начином употребе и примена инструмената за процену статуса особа са моторичким поремећајима (MACS, GMFCS, ...) - Моторна стимулација. - Фоностимулација и фотостимулација. - Вербална стимулација. Стимулација гностичких функција - Релаксација и мотивација. - Упознавање студената са процесом радне рехабилитацијом особа са моторичким поремећајима. 	
Литература			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Стошљевић Ј, Рапаић Д, Стошљевић М., Николић С. Соматопедија. Београд: Научна Књига. 1997.. 2. Стошљевић, М. Основни специјалне едукације и рехабилитације особа са моторичким поремећајима. Београд: Универзитет у Београду Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, 2015. 3. Недовић Г, Рапаић Д, Одовић Г, Потић С, Милићевић М. Социјална партиципација особа са инвалидитетом. Београд: Друштво дефектолога Србије. 2012.. 4. Рапаић Д, Недовић Г. Церебрална парализа: праксицке и когнитивне функције. Београд: Универзитет у Београду Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, ЦИДД. 2011. 5. Haskell SH, Barrett E. The education of children with motor and neurological disabilities. Nichols Publishing 1989. 6. Стошљевић Ј, Стошљевић М, Одовић Г. Процена способности особа са моторичким поремећајима – Практикум. Београд: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију. 2006. 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе:	
Методе извођења наставе: Интерактивна настава; Power Point Presentations; Приказ филмова из праксе; Практичан рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	50
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и	30	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност и Логопедија)				
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена				
Назив предмета: Стручна пракса - Сер.стрип.				
Наставник или наставници задужени за организацију стручне праксе: Шпела С. Голубовић, Татјана З. Крстић				
Статус предмета: обавезан				
Број ЕСПБ: 8 (2+2+2+2)				
Услов: Одслушани предмети из године у којој се реализује пракса.				
Циљ Стицање практичних искустава на основу теоријских знања. Развијање и примена техника и вештина из области специјалне едукације и рехабилитације. Упознавање са организационом структуром установа у којима се обавља пракса, стандардима квалитета рада, моделима тимског рада, применом законских регулатива у пракси.				
Очекивани исходи Примена и провера академско- теоријских и методичких знања у реалним околностима; Стицање искуства у раду са особама са сметњама у развоју/ инвалидитетом и препознавање своје улоге у раду; Развијање самопоуздања у стечена знања и вештине из области специјалне едукације и рехабилитације; Усвојеност знања о организационој структури, протоколима и процесу рада у установама.				
Садржај стручне праксе Стручна пракса се изводи у здравственим, образовним и институцијама социјалне заштите под супервизијом и самостално. Посматрање и праћење рада стручњака у различитим окружењима. Извођење активности уз помоћ супервизора. Евалуација рада од стране супервизора и самоевалуација.				
Литература -				
Број часова активне наставе				Остали часови
Предавања:	Вежбе:	Други облици наставе: 120	Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Практични рад, посматрање, супервизија, анализе студије случаја, вођење дневника праксе и каталог вештина				
Оцена знања (максимални број поена 100)				
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена	
активност у току предавања		писмени испит		
практична настава		усмени испит		
колоквијум-и			
семинар-и				

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Хипотерапија (Сер.хипо.2.1.)			
Наставник: Александра В. Миков, Јелена Станић, Војислава В. Бугарски-Игњатовић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета: Циљ предмета је да се студенти упознају са основним карактеристикама хипотерапије и могућностима примене ове терапије у третману особа са вишеструком ометеношћу, али и другим стањима и обољењима.			
Исход предмета: Стицање базичних знања из области терапијског јахања и хипотерапије.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Основе терапијског јахања и хипотерапије, начела примене и рехабилитације пацијената са вишеструком ометеношћу. <i>Практична настава:</i> Практична примена знања из области терапијског јахања и хипотерапије у рехабилитацији пацијената са вишеструком ометеношћу.			
Литература 1. Миков А. Мултидисциплинарни приступ хабилитацији и рехабилитацији особа са инвалидитетом кроз програм терапијског јахања. Едукативни семинар, Центар за континуирану едукацију у здравству, Медицински факултет Нови Сад, 2008. 2. Савић К, Миков А. Рехабилитација деце и омладине. Ортомедикс, Нови Сад 2007. 3. Терапијско јахање - могућности и изазови. Зборник радова са округлог стола Дома за децу и омладину ометену у развоју, Ветерник, 2007. 4. Миков А. Вишеструка ометеност. Едукативни семинар, Центар за континуирану едукацију у здравству, Медицински факултет Нови Сад, 2007.			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе: предавања ,вежбе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	20	усмени испт	
колоквијум-и		
семинар-и	10		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Култура једнакости и партнерски односи (Сер.култ. 2.1.)			
Наставник: Јасмина Б. Карић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Основни циљ овог предмета је увођење студената у теорију и праксу ради јачања партнерских односа породице, школе и друштвене заједнице кроз културу једнакости и доступности			
Исход предмета Студенти треба да се оспособе да заснују професионалне односе са породицама који су смислени, продуктивни и кооперативни. Партнерски односи су значајни ради усклађивања постигнућа детета са његовим реалним способностима. Кроз културу једнакости обезбеђује се једнака доступност свима			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Предмет обухвата садржаје подељене на теорију и праксу релевантну за помагање родитељима и другим члановима породице да раде са својим дететом. Опште теоријске принципе и процедуре колаборативног партнерства између породица, професионалаца и друштвене заједнице, елементи асертивне комуникације, информације о ресурсима у заједници, специфичне технике обуке за породице, као и способности да породице буду упућене на одговарајуће службе, права родитеља и њихове деце. Упознавање особа са инвалидитетом, упознавање са законом о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом, коришћење асистивних технологија, приступачна окружења, отварање према особама са инвалидитетом и партнерства, запошљавање на свим нивоима. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Примена стечених знања у пракси.			
Литература			
1. Дејвис Х. Саветовање родитеља хронично оболеле или деце ометене у развоју, Институт за ментално здравље Београд, 1995.			
2. Хрњица С. Деца са посебним потребама у основној школи, Учитељски факултет Београд, 1997.			
3. British Council. Култура једнакости. Disability portofolio			
4. Карић Ј. Родитељ као партнер у будућем систему образовања, Београдска дефектолошка школа, Београд, Друштво дефектолога Србије и Црне Горе 2003;1-2:215- 219.			
5. Карић Ј. Ставови према укључивању деце са посебним потребама у редован систем образовања, Настава и васпитање, Београд, Педагошко друштво Србије 2004;1:142- 147			
6. Карић Ј, Јовчић Љ. Партнерски однос родитељ-дете-локална заједница. I научни скуп Универзитета у Београду, Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију - Нове тенденције у специјалној едукацији и рехабилитацији, Зборник радова 2007:569-573.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе Интерактивна настава; Power Point Presentations; Приказ филмова из праксе; Практичан рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испт	
колоквијум-и		
семинар-и	20		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Вишеструка ометеност, Логопедија, Инклузивно образовање)			
Врста и ниво студија: основне академске студије			
Назив предмета: Превенција поремећаја у понашању деце и адолесцената (Сер.прев.2.1.)			
Наставник: Валентина Ђ. Баић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Основни циљ наставног предмета везан је за подручје превенције (теоријски и интервенцијски аспект) и то подручје превенције поремећаја психофизичког развоја деце као и превенције различитих облика поремећеног понашања деце или адолесцената и с тим у вези упознавање студената са аспектима превенције, стратегијама и програмима превенције, доменама превенције, научној евалуацији и етици у превенцијској пракси. У односу на нивое превенције (континуитет интервенција) научни интерес усмерен је на универзалну, селективну и индиковану превенцију.			
Исход предмета Након положеног наставног предмета студенти ће бити оспособљени да: <ul style="list-style-type: none"> - знају објаснити важност и полазишта научне утемељености превенцијских програма; - дефинишу, објасне и адекватно користе аспекте превенције; - овладају знањима о основним превенцијским стратегијама; - упознају се са различитим доменама превентивног деловања (појединац, родитељи/породица, школа, локална заједница) и специфичностима примене таквих превентивних програма у сврху планирања властите праксе; - употребе наведене компетенције у професионалном раду на подручју превенције. 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ul style="list-style-type: none"> - Поремећаји у понашању; Поремећаји психофизичког развоја деце и поремећаји понашања. Нивои поремећаја у понашању (I ниво - недисциплина, нарушавање и непоштовање правила; II ниво – поремећаји у понашању без криминалне активности; III ниво – криминална активност/малолетничка делинквенција). - Одређење појма превенције; Уводно о превенцији поремећаја у понашању деце и адолесцената; Нивои превентивног деловања (примарна – универзална превенција, секундарна-селективна превенција и терцијарна- индикована превенција). - Модели превенције; Концепт ризичних и заштитних фактора; Концепт позитивног развоја; Модел развојних предности; Концепт отпорности и ризика; Промоција менталног здравља. - Приступ и програми превенције; Породица као фактор превенције поремећаја у понашању; Значај локалне заједнице у превенцији поремећаја у понашању; Саветодавни програми у локалној заједници; Полицијска превенција поремећаја у понашању; Ситуацијска превенција; Програм превенције и раних интервенција у школском окружењу; Здравство и локална заједница у превенцији поремећаја у понашању; Медији и поремећаји у понашању; - Третман деце и адолесцената са вишеструким развојним сметњама и поремећајима у понашању. <i>Практична настава:Вежбе</i> <ul style="list-style-type: none"> - Студенти ће током вежби бити укључени у различите интерактивне задатке усмерене на развијање критичког, стручног промишљања те разумевање, усвајање, препознавање и кориштење теоријских концепата превенције. - Као едукативни материјали бити ће кориштени различити извори: новински чланци, литература, видео материјали, стручни и научни радови. Методе рада ће укључивати дискусије, индивидуалне и групне задатке, презентације те анализе садржаја (видео и писаног материјала). - Предвиђен је и долазак госта предавача у једном од термина вежби. - Студентима ће током вежби бити презентоване и могућности психотерапијског рада код поремећаја у понашању. 			
Литература <i>Обавезна</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поповић-Ћитић Б, Жунић-Павловић В. Превенција преступништва деце и омладине. Министарство просвете и спорта РС и Педагошко друштво Србије, Београд, 2005. 2. Вуковић С. Превенција криминала. Криминалистичко полицијска академија Земун, 2010. 3. Милованчевић-Пејовић М. Поремећај понашања деце и омладине - морални и психопатолошки фактори. Задужбина Андрејевић. Београд, 2001. 4. Превенција и третман поремећаја у понашању (Зборник радова). Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију Београд, 2010 			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања, вежбе, интерактивна настава			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и	20		100

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Артикулациони поремећаји (Сер.арп.3.1.)			
Наставник: Нада Д. Доброта Давидовић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Анатомија; Физиологија; Хумана генетика; Развојна психологија; Општа логопедија; Фонетика			
Циљ предмета Циљ предмета је да на савремен начин упозна студента логопедије са артикулационим поремећајима и да развије способност компетенције за спровођење логопедске рехабилитације артикулационих поремећаја.			
Исход предмета Студент је овладао знањима о артикулационим поремећајима и компетенцијама за спровођење логопедске рехабилитације артикулационих поремећаја			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Појам и дефиниција вербалне комуникације 2. Класификација вербалне патологије 3. Појам и дефиниција артикулационих поремећаја 4. Етиологија артикулационих поремећаја 5. Учесталост артикулационих поремећаја 6. Дијагностика артикулационих поремећаја 7. Диференцијална дијагностика фонолошких поремећаја 8. Класификација артикулационих поремећаја 9. Превенција артикулационих поремећаја 10. Третман артикулационих поремећаја <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Усвајање модела говорних органа за правилан изговор гласова српског језика 2. Ученје специфичних вештина за савладавање патолошког стања орофацијалне мускулатуре 3. Третман специфичних артикулационих поремећаја 4. Тимски рад			
Литература 1. Доброта Н. Артикулационо-фонолошки поремећаји. Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију “Цветко Брајовић”, Београд, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитет у Београду, 2010. 2. Доброта Н. Краниофацијални говорни поремећаји. Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију “Цветко Брајовић” Београд, 2009. 3. Јовановић Симић Н, Славнић С, Доброта Давидовић Н. Практикум за развој аудитивне и визуелне перцепције. Друштво дефектолога Србије, 2008. 4. Доброта Давидовић Н, Поповић Л. Специфичности третмана код деце са краниофацијалним аномалијама. Савремени третман деце са посебним потребама, Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију “Цветко Брајовић” Београд - Факултет за едукацију и рехабилитацију Босна и Херцеговина 2009, 47-68 5. Доброта Давидовић Н, Шарановић Д, Оташевић Ј, Вуковић М, Јовановић Симић Н. Примена националног програма превенција сметњи у говорно-језичком развоју код деце, 5. међународни научни скуп Златибор, Специјална едукација и рехабилитација данас, Зборник радова, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију 2011:295-299.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 60	Вежбе: 45	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања, Power Point Presentations; Приказ филмова из праксе; Практичан рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и	20	
семинар-и	10		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Вишеструка ометеност; Инклузивно образовање; Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије			
Назив предмета: Медицинске основе тифлологије (Сер.тиф.3.1.)			
Наставник: Ана Ј. Орос			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Усвајање основних знања из подручија специјалне едукације и рехабилитације особа са оштећеним видом			
Исход предмета Да се савладају знања из етиологије слепила, феноменологије оштећења вида, функционисања особа са оштећеним видом, те да се овлада вештинама примене метода рехабилитације, едукације и за професионални рад са особама оштећеног вида.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i>			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Анатомија и физиологија чула вида 2. Етиологија слепила и слабовидости 3. Савремено лечење и хирургија очних болести 4. Дефиниција, појам и предмет изучавања тифлологије, повезаност са другим наукама 5. Положај особа са оштећењем вида кроз историју, развој образовања за слепе и слабовиде 6. Савремени концепт образовања деце са оштећењем вида 7. Развој писма за слепе 8. Хендикепирајући ефекат оштећења вида 9. Техничко дидактичко адаптације школског простора и наставних средстава за рад са децом оштећеног вида 10. Тестови и процедуре за процену визуелне перцепције, перцепције текста и слике слабовидих особа и студије посвећене овим питањима 11. Стратегије у постизању најотималнијих резултата 12. Компензација и теорије компензације 13. Тактилокинестетичка перцепција 14. Самостално кретање и оријентација особа са оштећеним видом 15. Специфичности у когнитивном развоју и функционисању особа са оштећеним видом 			
<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i>			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Дефиниција и класификација слепоће и слабовидости 2. Детекција оштећења вида и дефектолошке дефиниције 3. Оштрина вида и централни вид 4. Видно поље и периферни вид 5. Обољења ретине-адаптације и стратегије у настави 6. Албинизам-карактеристике и стратегије у настави 7. Хипоплазија и атрофија оптичког нерва-карактеристике и стратегије у настави 8. Системи образовања за децу са оштећеним видом 9. Брајево писмо и машине за писање 10. Савремена тифлотехничка средства за слабовиде 11. Тест развоја визуелне перцепције 12. Тест за перцепцију слике и текста 13. Визелни тренинг-вежбе визуелног памћења и визуелне пројекције 14. Визуелни тренинг-вежбе за перцепцију облика и дискриминацију фигура 15. Визуелни тренинг-координација око-рука, визуелно упоређивање 			
Литература			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Дикић С. Тифлологија. Идеапринт. Београд, 1997 2. Голубовић и сар. Офталмологија. Уџбеник за студенте медицине. Медицински факултет Београд, 2010. 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе: предавања и практична настава			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	70
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Вишеструка ометеност, Инклузивно образовање, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Медицинске основе сурдологије (Сер.сур.3.1.)			
Наставник: Зоран С. Комазец, Рајко М. Јовић, Драган В. Данкуц, Љиљана М. Влашки, Слободан М. Митровић, Гордана М. Мумовић, Слободан Н. Савовић, Владимир Ј. Кљајић, Слободанка Н. Лемајић Комазец, Маја М. Буљчик-Чупић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: -			
Циљ предмета Оспособљавање студента за разумевање феномена наглувости и глувоће, разумевање основних принципа акустике, психоакустике, физиологије и патологије слуха, као и клиничке манифестације наглувости/глувоће и упознавање студента са могућностима и техникама лечења ових болести.			
Исход предмета Развијање знања о основама акустике и психоакустике, анатомији, патологији, патофизиологији, основама дијагностике слушног оштећења, као и медицинској рехабилитацији особа са оштећењем слуха свих животних доби. Разумевање развоја говора у односу на степен оштећења слуха и модалтета амплификације. Утицај слушног оштећења на сазнајни, социјални и моторни развој. Поред елемента физичке и физиолошке акустике, студенти ће детаљно упознати електро-акустичке претвараче. Студенти ће бити оспособљени за препознавање клиничких манифестација наглувости/глувоће, извођење основних дијагностичких процедура у аудиологији.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1.Област сурдологије. Дефиниција и историјат. 2,3. Основи акустике – осцилације и вибрације. 4,5,6. Природа звука – механички таласи, звук, брзина звука, таласна дужина, однос између звучног интензитета и притиска. 7,8,9. Пропагација звука – апсорпција, рефлексција, рефракција, реверберација и ехо, дифракција звука, Доплеров ефекат. Акустички филтери. Акустичка анализа говора. 10,11. Децибел (SPL, HL, SL). Аудиометријски формулар. 12. Клиничка анатомија ува. 13. Физиологија спољашњег и средњег ува. 14,15. Физиологија кохлеје. Нелинераност унутрашњег ува. Рекрутман. 16,17. Аферентни и еферентни слушни путеви. Централно процесуирање звука. 18. Слушање коштаном путем. 19,20. Праг слуха и тонална аудиометрија. 21. Гласноћа. Изофоне линије. Сон. 22. Тонска висина. 23. Диференцијални праг. 24. Маскирање. 25. Бинаурално слушање. 26. Локализација извора звука у простору. 27. Етиологија наглувости/глувоће. 28. Семиотика обољења слуха. 29. Класификација наглувости. 30. Дијагностика слуха акуметријским методама. 31. Тонална и говорна аудиометрија. 32,33. Објективне аудиолошке методе (тимпанометрија, отоакустичке емисије, аудитивни евоцирани потенцијали). 34. Развој говора код наглувог/глувог детета. 35. Карактеристике говора глувих и наглувих. 36. Превенција наглувости. 37. Слушна амплификација – процесуирање аудио сигнала. 38. Електроакустичке направе – микрофони, слушалице, филтри, појачавачи. 39. Слушни апарати - грађа и подела. Одржавање слушних апарата. 40,41. Подешавање слушних апарата. 42,43. Кохлеарна имплантација. Подешавање говорног процесора. 44. БАХА. 45. Оштећење слуха и телесна инвалидност. <i>Практична настава:Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Увод у аудиологију и сурдологију. Акустика – осцилације, вибрације. Природа звука – механички таласи, звук, брзина звука, таласна дужина, однос између звучног интензитета и притиска. Пропагација звука – апсорпција, рефлексција, рефракција, реверберација и ехо, дифракција звука, Доплеров ефекат. Акустички филтери. Акустичка анализа говора. Децибел (SPL, HL, SL). Аудиометријски формулар. Акуметрија. Аудиометар. Тонална аудиометрија. Маскинг. Аудитивна перцепција гласова. Супралиминарна аудиометрија. Слух и говор код наглувог детета. Развој и разумевање говора у односу на степен оштећења слуха код особа са слушним апаратима и кохлеарним имплантима. Говорна аудиометрија. Објективне аудиометријске методе. Слушна амплификација. Врсте амплификације. Принципи подешавања слушног апарата и кохлеарног импланта.			
Литература 1. Бабић Б. Аудиологија и вестибулологија. ФАСПЕР. Београд, 2007 2. Комазец З. Аудиометријска мерења. Завршни рад из уже специјализације, Медицински факултет Нови Сад, 2003.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања, <i>power point</i> презентација, видео прикази			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	15	усмени испит	60
колоквијум-и	15	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Рана интервенција у детињству (Сер.рид.3.1.)			
Наставник: Шпела С. Голубовић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Да пружи општи оквир за разумевање ране интервенције у детињству, њену примену и ефекате које има као и за планирање наредних корака и поступака везаних за рану интервенцију. Упознавање са кључним елементима ране интервенције, теоријским приступима и моделима као и раним интервентним програмима.			
Исход предмета Студенти ће стећи знања о значају и важности ране интервенције у детињству, о значају идентификације индивидуалних потреба детета и његове породице. Овладаће знањима везаним за теоријске приступе у раној интервенцији, законским регулативама, постојећим интервентним програмима и сервисима за рану интервенцију. Студенти ће бити оспособљени да процени потребе детета и породице, одабере одговарајући интервентни програм. Оспособљен је за рад са породицом и сарадњу са другим члановима тима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Дефинисање ране интервенције: шта, када, зашто и како. Историјски осврт на развој ране интервенције. Законске перспективе, Основни резултати примене ране интервенције (анализа искустава из других земаља, примери из праксе), Теоријски модели и принципи ране интервенције, Развојни интеграцијски програми ране интервенције, Тимски рад и тимови за спровођење ране интервенције, Сарадња са породицом, Улога породице, Службе ране интервенције. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Практични део се реализује кроз вежбе које прате теоријски део наставе и кроз активно учествовање и самосталан рад студената. Анализа докумената везаних за законску регулативу, анализа искустава из других земаља кроз претраживање доступних извора литературе, Правила и неопходни елементи за извођење ране интервенције, Модели ране интервенције, индивидуални развојни програм и Рад са породицом.			
Литература 1. Андрејевић Д. Рана интервенција у Европи - трендови у 17 европских земаља. Задужбина Андрејевић Београд, 2005. 2. Пињатела Р, Јоковић Ореб И. Рана интервенција код дјече високоризичне за одступања у моторичком развоју. Хрватска ревија за рехабилитацијска истраживања 2010;46:80-102. 3. Ramey L, Ramey C, Lanzi R. Early Intervention - Background, Research findings and Future Directions. In: Handbook of Intellectual and Developmental Disabilities (Editors: John W. Jacobson, James A. Mulick, Johannes Rojahn). Springer Science 2007. 4. Groark CJ, Eidelman SM. Early Childhood Intervention: Shaping the Future for Children with Special Needs and Their Families: Shaping the Future for Children with Special Needs and Their Families. ABC-CLIO 2011. 5. Pletcher CL, Younggren ON. The Early Intervention Workbook: Essential Practices for Quality Services. Paul H. Brookes Publishing Co. Baltimore, USA, 2013.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе Интерактивна настава; Power Point Presentations; Приказ филмова из праксе; Практичан рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	30
практична настава	10	усмени испит	30
колоквијум-и		
семинар-и	20		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Знаковни језик (Сер.зна.3.1.)			
Наставник: Љубица Исаковић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Основни циљ наставе овог предмета је оспособљавање студената за базичну, почетну комуникацију са особама са оштећењем слуха и могућност примене стеченог знања у раду.			
Исход предмета Очекује се да након похађања овог предмета студент познаје, разуме и изводи почетни ниво знаковног језика и може да оствари комуникацију са особама са оштећењем слуха на њиховом примарном језику.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Комуникација особа са оштећењем слуха; Методе рада са особама са оштећењем слуха; Појам и значај знаковног језика у комуникацији особа са оштећењем слуха; Историјска перспектива знаковног језика; Порекло и развој знаковног језика; Класификација и карактеристике знаковног језика; Основне поставке и правила знаковног језика; Специфичности у обучавању знаковног језика; Утицај знаковног језика на психо- социјални развој детета са оштећењем слуха; Знаковни језик и ужа и шира друштвена средина; Употреба знаковног језика код особа са вишеструком ометеношћу; Лексика и знаковни језик; Граматика, синтакса и знаковни језик; Дактилологија. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Практична настава обухвата савладавање знакова, покрета и правила при комуникацији знаковним језиком кроз области: човек, породица, свакодневни живот, храна, школа, рад, време, култура, спорт, комуникација, медицина, свет. Савладавање знаковног језика са одвија кроз учење речи и фраза, и њихово коришћење у простим и простопрошитреним реченицама. Једноручна и дворучна прсна абецеда.			
Литература 1. Савић Љ. Приручник за преводиоце глувим лицима, Савез глувих и наглувих Југославије, Београд 1996. 2. Савић Љ. Невербална комуникација глувих и њена интерпретација, Централни одбор Савеза глувих и наглувих Београд, 2002. 3. Српски знаковни језик. Савез глувих и наглувих Србије, CD-rom			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе Предавања, рад у малим групама, радионичарски рад, интерактивна настава...			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	20	усмени испт	50
колоквијум-и	20	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Психотерапијски рад са особама са инвалидитетом (Сер.птр.3.1.)			
Наставник: Татјана З. Крстић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Упознавање студената са основним поставкама психотерапијског и саветодавног рада са особама са инвалидитетом, које даље могу да продубљују кроз напредне курсеве.			
Исход предмета Очекује се да ће студенти усвојити основне појмове о психотерапијском раду са особама са инвалидитетом (деца, адолесценти и одрасли) из перспективе рзличитих психотерапијских модалитета. Студенти ће бити оспособљени да разликују технике различити психотерапијских модалитета које могу да се примене у раду са особама са инвалидитетом.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i>		<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i>	
<ul style="list-style-type: none"> - Психотерапија као метод мењања и лечења - Индивидуални психодинамички модалитети у третману особа са инвалидитетом - Групни модели психотерапије у третману особа са инвалидитетом - Бихејвиорална и когнитивна психотерапија у третману особа са инвалидитетом - Хуманистичке психотерапије у третману особа са инвалидитетом - Интегративне психотерапије у третману особа са инвалидитетом - Социотерапија у третману особа са инвалидитетом - Психотерапија деце и адолесцената са менталном ретардацијом - Психотерапија деце и адолесцената са оштећењима вида - Психотерапија деце и адолесцената са оштећењем слуха - Психотерапија деце и адолесцената са телесним инвалидитетом - Саветодавни и психотерапијски рад са родитељима деце са инвалидитетом - Етички принципи у психотерапији - Истраживања у психотерапији 		<ul style="list-style-type: none"> - Утврђивање разлика између саветовања и психотерапије - Технике психодинамских модалитета - Технике породичне психотерапије - Технике трансакционе анализе - Технике интегративних психотерапија - Технике социотерапијских модела - Технике когнитивно-бихејвиоралне психотерапије - Реедукација психомоторике као психотерапијски метод у детињству - Примена релаксације у психотерапији деце - Индивидуални рад са родитељима деце са инвалидитетом - Групни рад са родитељима деце са инвалидитетом 	
Литература <i>Обавезна:</i>			
1. Ерић Јб. Психотерапија. Психополис Нови Сад, 2011.			
2. Тадић Н. и сар. Психоаналитичка психотерапија деце и младих. Научна књига Београд, 1992. (одабрана поглавља)			
3. Дејвис Х. Саветовање родитеља хронично оболеле или деце ометене у развоју. Институт за ментално здравље Београд, 1995.			
<i>Допунска:</i>			
1. Corey G. Теорија и пракса психолошког саветовања и психотерапије. Наклада Слап, Јастребарско, 2004.			
2. Vash CL, Crewe NM. Психологија инвалидитета (ИИ део: Интервенције). Наклада Слап, Јастребарско, 2010.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе:	
Методе извођења наставе предавања, интерактивна настава, прикази и анализе студија случајева, групни рад, прикази психотерапијских сеанси, играње улога, радионичарски рад, консултације.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испт	
семинарски	20	

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Индивидуални образовни план (Сер.иоп.3.1.)			
Наставник: Александра Здравковић Ђурић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Циљ предмета је да се студенти оспособе за учешће у изради, праћењу, примени, евалуацији и ревизији индивидуалних образовних планова (ИОП).			
Исход предмета Студенти ће стећи знања везана за планирање, израду, реализацију, праћење, евалуацију и ревизију ИОП-а. Они ће познавати процедуре које претходе изради ИОП-а, механизме упућивања ученика на интересорну комисију као и начин њеног рада. Такође, студенти ће стећи вештине потребне за сарадњу са родитељима и другим члановима тима и елементарна знања везана за стратегије подучавања деце са сметњама у развоју у инклузивном окружењу. Студенти ће бити компетентни чланови тимова за израду ИОП-а, а уколико је потребно и предводити њихов рад. Исто тако, они ће бити у стању да пруже помоћ и савете у вези са овом материјом родитељима, наставницима и другим стручњацима укљученим у развој и реализацију ИОП-а.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. ИОП – општи појмови, принципи, сврха. 2. Остваривање права на ИОП. 3. Планирање и писање ИОП-а. 4. Врсте ИОП-а. 5. Садржај ИОП-а. 6. Писање педагошког профила. 7. Индивидуализовани начин рада. 8. Акомодације и модификације курикулума и наставе. 9. Кораци активности и циљеви ИОП-а. 10. Примена и праћење реализације ИОП-а. 11. Интересорна комисија – упућивање и начин рада. 12. Услуге - посредна и непосредна додатна образовна подршка. 13. Сарадња са родитељима при писању ИОП-а. 14. Стратегије за подучавање ученика са сметњама у развоју и инвалидитетом (АДХД, физички инвалидитет, оштећење слуха, оштећење вида). 15. Стратегије за подучавање ученика са сметњама у развоју и инвалидитетом (сметње из спектра аутизма, поремећај у понашању, специфичне тешкоће у учењу, интелектуална ометеност). <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Упознавање са различитим формама ИОП-а 2. Упознавање са формом ИОП-а која ће бити коришћена у реализацији вежби 3. Анализа примера развијених педагошких профила 4. Анализа примера индивидуализованог начина рада 5. Анализа примера развијених корака активности и циљева ИОП-а 6. Анализа примера развијених ИОП-а 7. Припрема студената за одлазак у школе и установе (опхођење, особе с којима треба ступити у контакт, врсте информација које треба прибавити од особља школе или установе, инструменти који се могу применити) 8. Анализе ИОП-а које су развиле групе студената			
Литература 1. Мрше С, Јеротијевић М. Приручник за планирање и писање индивидуалног образовног плана. Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Београд, 2012. 2. Правилник о додатној образовној, здравственој и социјалној подршци детету и ученику. Службени гласник РС 63, 2010.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе Предавања; интерактивна настава; рад у групама; практичан рад; Power- Point презентације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и	30	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Аугментативна и алтернативна комуникација (Сер.аак.3.1.)			
Наставник: Миле Г. Вуковић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Циљ предмета је да се студенти упознају са концептом аугментативне и алтернативне комуникације и могућностима њене примене у патологији вербалне комуникације.			
Исход предмета Студенти треба да добију основна знања као базу за практичну примену аугментативне и алтернативне комуникације у развоју и третману код особа са тешким поремећајима комуникације. Примена ААК као интервентне методе код особа код којих класичан логопедски третман није дао резултате.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Настанак и развој ААК 2. Модели комуникације 3. Таксономија у аугментативној и алтернативној комуникацији 4. Терминологија у аугментативној и алтернативној комуникацији 5. Символи у аугментативној и алтернативној комуникацији 6. Символички системи и стратегије селекције и преноса симбола 7. Символички системи и стратегије селекције и преноса симбола 8. Непотпомогнути комуникативни симболи 9. Непотпомогнути комуникативни симболи 10. Потпомогнути комуникативни симболи 11. Потпомогнути комуникативни симболи 12. Селекција симбола 13. Принципи и употреба технологије у аугментативној и алтернативној комуникацији 14. Тим за примену аугментативне и алтернативне комуникације 15. Могућности примене аугментативне и алтернативне комуникације у развоју комуникације, и поремећајима комуникације <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Уводне вежбе - опште напомене 2. Примена аугментативне и алтернативне комуникације кроз историју и данас, 3. Примена непотпомогнутих методе комуникације, прикази случајева 4. Примена непотпомогнутих методе комуникације - Гестовни говор, говор тела, дактилологија 5. Примена непотпомогнутих методе комуникације - Гестовни говор, говор тела, дактилологија 6. Примена непотпомогнутих методе комуникације- Гестуно и Тадома 7. Примена непотпомогнутих методе комуникације- Знаковни језик 8. Примена потпомогнутих методе комуникације, приказ случајева 9. Примена потпомогнутих метода комуникације - објекти, фотографије, цртежи 10. Примена потпомогнутих метода комуникације - Брајев систем 11. Примена потпомогнутих метода комуникације - Морзеов код 12. Примена ААК код особа са поремећајима различите етиологије, прикази случајева 13. Примена асистивне технологије у аугментативној и алтернативној комуникацији, прикази употребе 14. Примена једноставне (јефтине) технологије у ААК, прикази употребе 15. Примена високе (скупе) технологије у ААК, прикази употребе			
Литература 1. Јовановић Н. Аугментативна и алтернативна комуникација – стратегије и принципи, 2007.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе Теоријска настава, вежбе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	60
практична настава	5	усмени испит	
колоквијум-и	30	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Сметње у учењу (Сер.суч.3.1.)			
Наставник: Славица М. Голубовић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: -			
Циљ предмета је да упозна студенте са специфичним сметњама у учењу, односно свим сметњама у учењу вербалним и невербалним, и да их оспособити за примену стечених теоријских знања у пракси.			
Исход предмета Примена стечених знања у пракси.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Дефиниција, етиологија, класификација, типови, клиничка слика, диференцијална дијагностика, дијагностика и третман сметњи у учењу: вербалних и невербалних. Дислексија, дисортографија, дисграфија, дискалкулија и диспраксија. Диференцијална дијагноза дислексије, алексије и хиперлексије и дисграфије и аграфије. Дијагностички протокол за дислексију, дисортографију и дисграфију. Третман сметњи у учењу. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Садржајно прати теоријску наставу у припреми студената за примену стечених знања у пракси.			
Литература 1. Голубовић С. Дислексија. Универзитет у Београду, Универзитетска штампа, Београд, 2000. 2. Голубовић С. Дислексија, дисграфија, диспраксија. Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Универзитет у Београду, Меркур, Београд, 2012. 3. Голубовић С, Голубовић З. Дислексија: Водич за тудоре. Универзитет у Београду, Меркур, Београд, 2010. 4. Голубовић С. Голубовић З. Дислексија: Водич за самостално учење студената са дислексијом. Универзитет у Београду, Меркур, Београд, 2010.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Усмена предавања са <i>power point</i> презентацијама, тематски филмови.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	70
колоквијум-и		
семинар-и	10		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Методе и технике рада са особама са аутизмом (Сер.аут.3.1.)			
Наставник: Ненад П. Глумбић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Упознати студенте са базичним моделима третмана особа са аутизмом.			
Исход предмета Студент ће умети да објасни теоријске моделе на којима се заснивају поједини облици третмана; да наведе структуру базичних програма третмана и да стекне знања о начинима процене ефикасности одређених модела третмана. Студент ће моћи јасно да разликује третмане чија је ефикасност заснована на доказима од комплементарних третмана, да примењује базичне технике бихејвиоралних и развојно оријентисаних третмана, да родитељима деце са аутизмом и стручњацима других профила даје адекватне савете у погледу избора најадекватнијих модела рада.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дијагностички критеријуми за аутизам. 2. Диференцијална дијагноза аутизма и коморбидна стања. 3. Рана детекција аутизма. 4. Промене у клиничкој слици аутизма. 5. Рана интервенција у аутизму. 6. Интервенције чија је ефикасност заснована на доказима. 7. Рана интензивна бихејвиорална интервенција. 8. Савремени програми примењене бихејвиоралне анализе. 9. Развојно оријентисани приступи. 10. Еклектички (хибридни) приступи. 11. ТЕАССН приступ. 12. Фокусирани приступи. 13. Комплементарни третмани. 14. Пружање подршке у образовном сетингу. 15. Технике рада са одраслим особама са аутизмом. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Избор техника за рану детекцију и дијагностику аутизма. 2. Скале за процену тежине аутизма. 3. Избор референтног стандарда и одређивање психометријских карактеристика скале. 4. Подучавање дискриминативним наложима. 5. Позитивно и негативно поткрепљивање. 6. Мендинг. 7. Функционална анализа понашања. 8. Регулисање маладаптивног понашања. 9. Денвер модел. 10. <i>Floor time</i>. 11. Структурирање времена. 12. Организација материјала. 13. Методе подучавања. 14. <i>PECS (The Picture Exchange Communication System)</i>. 15. Београдски интегративни метод. 			
Литература <ol style="list-style-type: none"> 1. Вујас Петковић З, Фреј Шкринјар Ј. и сур. Поремећаји аутистичног спектра – значајке и едукацијско-рехабилитацијска подршка. Школска књига. Загреб, 2010. 2. Глумбић Н. Одрасле особе са аутизмом. ЦИДД, ФАСПЕР. Београд, 2009. 3. Глумбић Н, Бројчин Б, Ђорђевић М. Рана интервенција код деце с поремећајима аутистичког спектра. Специјална едукација и рехабилитација 2013;12(1):103-118. 4. Глумбић Н. Подударност инструменталне и клиничке дијагностике аутизма код пацијената са тежим облицима интелектуалне ометености. Београдска дефектолошка школа 2009;15(3):147-156. 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: -	Студијски истраживачки рад: -
Методе извођења наставе: предавања; интерактивна настава; рад у групама; практичан рад; Power- Point презентације.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	5	усмени испит	60
колоквијум-и	30	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије провг степена			
Назив предмета: Поремећаји ритма и темпа говора (Сер.прг.3.1.)			
Наставник: Нада Д. Доброта Давидовић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: Анатомија; Физиологија; Хумана генетика; Психологија развојног доба; Општа психологија са психологијом личности			
Циљ предмета Циљ предмета је да на савремени начин упозна студента логопедије са поремећајем говора по типу муцања.			
Исход предмета Стицање темељних знања о настанку, развоју, клиничкој слици и третману муцања. У том правцу студент је обавезан да овлада основним елементима како дијагностичких процедура тако и почетног терапијског третмана муцања код деце и одраслих.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Физиологија слушања и говорења 2. Дефиниција муцања 3. Етиологија муцања 4. Епидемиологија муцања 5. Класификација муцања 6. Дијагностика муцања код деце 7. Говорни статус (квантитативна и квалитативна анализа говора) 8. Артикулација и муцање 9. Дијагностика муцања код адолесцената и одраслих 10. Говорна анксиозност 11. Превенција 12. Третман код мале деце 13. Третман код адолесцената и одраслих <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Узимање и анализа анамнестичког упитника 2. Процена става околине према муцању 3. Примена једноставних техника у третману муцања 4. Примена сложених метода у третману муцања			
Литература 1. Доброта Н. Поремећај флуентности. Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију "Проф. др Цветко Брајовић" - Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију Београд, 2011. 2. Брестовци Б. Муцање. Факултет за дефектологију, Свеучилиште у Загребу, 1986. 3. Чимбур П. Савладао сам муцање. Младост Загреб, 1988. 4. Драгосављевић Т. М-м-моо-гу а-а-акко хоћу, у савладавању муцања. Креативни центар Београд, 2009.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 45	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе Предавања, вежбе, консултације.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испт	60
колоквијум-и	10	
семинар-и	10		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије			
Назив предмета: Фонијатрија - Сер.фонр.3.1.			
Наставник: Рајко М. Јовић, Љиљана М. Влашки, Драган В. Данкуц, Зоран С. Комазец, Слободан М. Митровић, Гордана М. Мумовић, Владимир Ј. Кљајић, Слободанка Н. Лемајић Комазец, Слободан Н. Савовић, Маја М. Буљчик Чупић, Љиљана Д. Јованчевић, Данијела М. Драгичевић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Научити студента да разуме етиологију и патогенезу, овлада дијагностичким поступцима, препозна клиничку слику и овлада терапијом различитих гласовних поремећаја			
Исход предмета Основне анатомске и физиолошке карактеристике гласовног апарата. Органи фонације и супституциони извори фонације. Дијагностика гласовних поремећаја. Конзервативни и хируршки третман поремећаја гласа. Примена субјективних и објективних метода анализе гласа. Примена различитих метода рехабилитације поремећаја гласа.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Увод у фонијатрију. Дефиниција и историјат фонијатрије; 2. Клиничка анатомија и физиологија носа, усне шупљине и ждрела; 3. Клиничка анатомија ларинкса. Хистолошке карактеристике гласница; 4. Физичке особине гласа; 5. Физиологија фонације; 6. Патофизиологија фонације 7. Симптоматологија обољења гласа; 8. Дијагностичке методе у фонијатрији; 9. Класификација дисфонија 10. Функционалне дисфоније; 11. Неурогене дисфоније; 12. Психогене дисфоније; 13. Мутациони и ендокрини поремећаји гласа; 14. Професионална оштећења гласа; 15. Конгениталне малформације органа гласа и говора; 16. Органске дисфоније и повреде ларинкса; 17. Запаљенски процеси ларинкса; 18. Принципи фонохирургије; 19. Хирургија псеудотумора ларинкса; 20. Хирургија бенигну тумора ларинкса; 21. Конзервативни и хируршки третман једностраних пареза и парализа гласница; 22. Хирургија обостраних парализа гласница; 23. Хирургија скелета ларинкса (тиропластике); 24. Карактеристике гласа након парцијалних ларингектомија; 25. Аларинксна комуникација; 26. Анатомске карактеристике органа деглутације; 27. Физиологија гутања; 28. Дијагностика поремећаја гутања 29. Третман поремећаја гутања 30. Поремећаји резонанције гласа и говора, хипоназалност, хиперназалност. 31. Музиколошки аспекти гласа <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Анамнеза и преглед фонијатријских болесника; 2. Самопроцена гласа и субјективна акустичка анализа гласа; 3. Објективна акустичка анализа гласа. Компаративна анализа гласа 4. Дијагностика ларинксних функција. Назофиберларингоскопија. Електроглоотографија. Електромиографија 5. Дијагностика вибрација гласница (стробоскопија, видеокимографија, ултрабрза камера) 6. Вокална терапија функционалних поремећаја гласа; 7. Вокална терапија пацијената са неурогеним поремећајима гласа; 8. Вокална терапија пацијената са психогеним поремећајима гласа; 9. Медикаментна и вокална терапија пацијената са мутационим и ендокриним поремећајима гласа; 10. Вокална терапија и хигијена гласа код пацијената са професионалним поремећајима гласа; 11. Приказ пацијената са реконструкцијом ларинкса и вокална терапија након функционалне хирургије ларинкса; 12. Приказ пацијената са ендоскопским ларингеалним операцијама и вокална терапија постоперативних дисфонија; 13. Приказ пацијената са латерофиксацијом; 14. Приказ пацијената са аритеноидектомијом 15. Приказ пацијената са тиропластиком; 16. Приказ пацијената са имплантационим техникама; 17. Уградња вокалних протеза и едукација трахео-езофагеалног говора; 18. Ларингофон; 19. Едукација езофагеалног гласа и говора; 20. Хируршко лечење и вокална терапија расцепа непца; 21. Хируршко лечење и вокална терапија конгениталних анормалија гркљана; 22. Рехабилитација поремећаја гутања; 23. Вођење фонијатријске документације			
Литература 1. Мумовић МГ. Терапија дисфоније после парцијалних ларингектомија применом компресије ларинкса. Докторска дисертација. Универзитет у Новом Саду, Медицински факултет, 2008. 2. Мумовић МГ. Конзервативни третман дисфонија. Монографија. Медицински факултет Нови Сад 2004. 3. Милутиновић З. Клинички атлас поремећаја гласа. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства; 1997. 4. Митровић МС. Етиологија, класификација и хируршка терапија дисфонија. 1ст ед. Београд: Задужбина Андрејевић, 2005:101. 5. Јовић МР. Утицај ресекција ларингофарингеалних структура код малигну тумора ларинкса на функцију гутања. Докторска дисертација 1998			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	Студијски истраживачки рад:
Методе извођења наставе Усмена предавања, видео презентација, рад са пацијентима			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	60
колоквијум-и	20	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (Модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Аудиологија (Сер.ауд.3.1.)			
Наставници: Зоран С. Комазец, Рајко М. Јовић, Драган В. Данкуц, Љиљана М. Влашки, Слободан М. Митровић, Гордана М. Мумовић, Слободан Н. Савовић, Владимир Ј. Кљајић, Слободанка Н. Лемајић Комазец, Маја М. Буљчик-Чупић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: Медицинске основе сурдологије			
Циљ предмета Оспособљавање студента за разумевање, извођење и тумачење аудиолошких дијагностичких метода.			
Исход предмета Развијање знања о анатомији, патологији, патофизиологији, дијагностици слушног оштећења и оштећења вестибуларног апарата. Извођење аудиолошких и вестибулолошких дијагностичких процедура: акуметријски тестови, тонална лиминарна и супралиминарна аудиометрија, импедансметрија, отоакустичке емисије, аудитивни евоцирани потенцијали, калорична стимулација лабиринта, електронистагмографија, вестибуларно евоцирани миогени потенцијали, подешавање слушних апарата. Разумевање развоја говора у односу на степен оштећења слуха и модалитета амплификације. Студент ће бити оспособљен за самостално извођење дијагностичких процедура у аудиологији и вестибулологији.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Увод у аудиологију. 2. Клиничка физиологија спољашњег, средњег ува и кохлеје. 3. Аферентни и (примарни и непримарни) еферентни слушни путеви. 4. Оријентационе методе процене стања слуха. 5,6. Тонална лиминарна аудиометрија. Примена маскирања у аудиометрији. Израчунавање процента бинауралног губитка слуха. 7. Грешке у аудиометрирању. Симулација. Агравација. 8,9. Супралиминарна аудиометрија. 10. Говорна аудиометрија. 11,12. Импедансметријске методе: тимпанометрија, ипси и контралатерални стапедијусни рефлекс, проходност Еустахијеве тубе, заморљивост стапедијусног рефлекса. 13. Отоакустичке емисије . принцип рада, карактеристике сигнала. 14. Отоакустичке емисије (спонтане, транзиторно евоциране, продукт дисторзије). – примена у клиничком и научном раду. 15. Рани аудитивни евоцирани потенцијали – принцип рада, карактеристике сигнала. 16,17. Рани аудитивни евоцирани потенцијали – клиничка примена. 18. Поузданост објективних аудиолошких метода. 19. Дијагностика слушног оштећења код новорођенчета и одојчета. 20. Дијагностика слушног оштећења код малог и претшколског детета. 21. Клиничка физиологија вестибуларног система. 22. Вестибулоокуларни рефлекс. Вестибулоспинални тестови. 23. Спонтани нистагмус. Калорични тест. 24. Ротаторни тестови. Евалдови закони. 25. <i>Head shaking</i> нистагмус, <i>Head impulse</i> тест. 26. Дијагностика функције отолита (<i>SVV</i> , <i>cVEMP</i> , <i>oVEMP</i>). 27. Позиционирајући нистагмус. 28. Тест за перилимфну фистулу. Вестибуларни евоцирани потенцијали. Галванска стимулација. 29,30. Периферни и централни вестибуларни синдром - диференцијална дијагностика. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Увод у аудиологију. Анамнеза у аудиологији. 2. Акуметрија. Аудиометар. 3. Тонална аудиометрија. 4. Тонална аудиометрија. Маскинг. 6. Тонална аудиометрија – рад са пацијентима. 7. Супралиминарна аудиометрија. 8. Говорна аудиометрија. 9. Тимпанометрија. 10. Стапедијусни рефлекс. Тестови заморљивости. Тодијагностика личног живца. 11. Отоакустичке емисије. 12. . БERA. АССР. <i>cVEMP</i> . 13. Спонтани нистагмус. Калорични тест. 14. <i>Head shaking</i> нистагмус, <i>Head impulse</i> тест. 15. Тестови за позиционирајући нистагмус.			
Литература 1. Бабић Б. Аудиологија и вестибулологија. ФАСПЕР. Београд, 2007 2. Комазец З. Аудиометријска мерења. Завршни рад из уже специјализације, Медицински факултет Нови Сад, 2003.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 45	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе Предавања, power point презентација, видео прикази			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	15	усмени испит	60
колоквијум-и	15	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност и Логопедија)				
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена				
Назив предмета: Стручна пракса - Сер.стрип.				
Наставник или наставници задужени за организацију стручне праксе: Шпела С. Голубовић, Татјана З. Крстић				
Статус предмета: обавезан				
Број ЕСПБ: 8 (2+2+2+2)				
Услов: Одслушани предмети из године у којој се реализује пракса.				
Циљ Стицање практичних искустава на основу теоријских знања. Развијање и примена техника и вештина из области специјалне едукације и рехабилитације. Упознавање са организационом структуром установа у којима се обавља пракса, стандардима квалитета рада, моделима тимског рада, применом законских регулатива у пракси.				
Очекивани исходи Примена и провера академско- теоријских и методичких знања у реалним околностима; Стицање искуства у раду са особама са сметњама у развоју/ инвалидитетом и препознавање своје улоге у раду; Развијање самопоуздања у стечена знања и вештине из области специјалне едукације и рехабилитације; Усвојеност знања о организационој структури, протоколима и процесу рада у установама.				
Садржај стручне праксе Стручна пракса се изводи у здравственим, образовним и институцијама социјалне заштите под супервизијом и самостално. Посматрање и праћење рада стручњака у различитим окружењима. Извођење активности уз помоћ супервизора. Евалуација рада од стране супервизора и самоевалуација.				
Литература -				
Број часова активне наставе				Остали часови
Предавања:	Вежбе:	Други облици наставе: 120	Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Практични рад, посматрање, супервизија, анализе студије случаја, вођење дневника праксе и каталог вештина				
Оцена знања (максимални број поена 100)				
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена	
активност у току предавања		писмени испит		
практична настава		усмени испит		
колоквијум-и			
семинар-и				

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије провог степена			
Назив предмета: Креативне радионице (Сер.кпр.3.1.)			
Наставник: Шпела С. Голубовић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Оновни циљеви предмета Креативне радионице су: <ul style="list-style-type: none"> - упознавање студената са дефинисањем креативности и креативним мишљењем - упознавање студената са природом и структуром радионица - упознавање студената са основним склопом и динамиком рада у радионицама - упознавање студената са карактеристикама рада у радионици - упознавање студената са принципима рада у радионици - упознавање студената са техникама развијања креативности 			
Исход предмета Очекује се да након похађања овог предмета студент покаже адекватно познавање и разумевање организовања и извођења радионица у области специјалне едукације и рехабилитације. Очекује се да након похађања овог предмета студент буде способан да: <ul style="list-style-type: none"> - организује радионицу и учествује у тимском раду - примени вештине развијања групне кохезивности, стварања позитивне климе и међусобног уважавања - кроз радионице подстиче развијање дивергентног изражавања у најширем смислу 			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Шта је креативност? Креативно мишљење. Основне претпоставке радионичарског поступка. Врсте радионица. Креативне радионице-драмске, ликовне, песничке, видео радионице. Едукативне радионице - когнитивне, превентивне, радионице за развијање социјалних вештина. Основне претпоставке радионичарског поступка – постављање конкретних структурисаних захтева и лично ангажовање учесника, изазивање доживљаја, уобличавање доживљаја, размена. Најчешћи облици групног рада и радионичарске технике. Технике за развијање креативности. Ефекти радионица и њихова евалуација. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Практична настава прати методске јединице теоријске наставе и организована је кроз: осмишљавање и извођење радионица, симултану индивидуалну активност, рад у групама, вођене фантазије, вежбе играња улога, показатељи промена и анализа ефеката рада у радионицама.			
Литература <i>Обавезна</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Van Gundy АВ. 101 Activities for Teaching Creativity and Problem Solving. Pfeiffer, 2004. 2. Јанковић С, Ковач-Церовић Т. Основне претпоставке радионичарског поступка. У: Учионица добре воље. УНИЦЕФ, 1996. 3. Попадић Д. Ефекти радионица и њихова евалуација. У: Учионица добре воље. УНИЦЕФ, 1996. 4. Иванек А. Разредник(ица), педагошко-психолошки водитељ(ица) разредног одјела (са примјерима вођења радионица), Профил интернационал, Загреб, 2004. <i>Допунска</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Мацура-Миловановић С. Каталог игара. У: Учионица добре воље. УНИЦЕФ, 1996. 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања, рад у малим групама, радионичарски рад, презентације...			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	15	писмени испит	50
практична настава	35	усмени испт	
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)

Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена

Назив предмета: Социјална патологија (Сер.соцп.3.1.)

Наставник: Ксенија Б. Колунџија

Статус предмета: изборни

Број ЕСПБ: 3

Услов: -

Циљ предмета

Студенти кроз програм треба да: упознају предмет, циљеве и методе социјалне патологије као науке о друштвеним девијацијама; стекну знања о различитим теоријским схватањима друштвених девијација; упознају феноменологију и етиологију друштвених девијација; разумеју социо-културни контекст «света социјалне патологије»; разумеју узрочно-последичну везу између појединих друштвених девијација; и стекну знања о карактеру и моделима односа друштва према друштвеним девијацијама.

Исход предмета

Усвојена знања омогућавају студентима упознавање са проблематиком социјалнопатолошких девијација чије познавање је значајно за разумевање етиологије и феноменологије криминалитета

Садржај предмета

Теоријска настава

1) Појам, предмет, циљеви и методе социјалне патологије; 2) Критеријуми друштвене девијантности и нормалности; 3) Општи типови друштвених девијација; 4) Појам социјалног проблема; 5) Маргинализација, социјална искљученост и друштвене девијације; 6) Теоријске перспективе социјалне патологије: био-антрополошка теорија, позитивизам – теорија аномије, функционализам, теорије девијантних субкултура, теорија етикетања, социјално-антрополошка теорија; радикално-критичке теорије, теорије социјалне контроле; 7) Феноменологија друштвених девијација и социјалних проблема: сиромаштво, криминал и друштвене агресије, насиље над децом, малолетничко преступништво, вандализам, просјачење/скитња/бескућништво, коцкање, самоубиства, извитоперења сексуалних потреба и проституција, друштвене дезорганизације (корупција и криза породице), алкохолизам, зависност од психоактивних супстанци.

Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад

Анализе социјалнопатолошких појава.

Литература

1. Милашиновић С. Друштвене промене и девијације. Висока пословно-техничка школа Добој, 2013.
2. Јевтовић М, Милашиновић С. Социјалнопатолошке појаве. Криминалистичко-полицијска академија Београд, 2010.

Број часова активне наставе				Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе:	Студијски истраживачки рад:	

Методe извођења наставе предавање, модификовање предавање, студија случаја.

Оцена знања (максимални број поена 100)

Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	60
практична настава	5	усмени испт	30
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Атипични језички развој (Сер.ајезр.3.1.)			
Наставник: Весела Љ. Миланков			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Циљ предмета је да се студенти упознају са специфичностима језичког развоја, циљевима и програмима рада код деце са сметњама у развоју, деце са сензорним оштећењима, телесним инвалидитетом, као и код билингвалне деце и деце са социокултурном депривацијом			
Исход предмета Студенти ће бити оспособљени да препознају и примене програме за атипичне поремећаје у развоју језичких способности код деце са различитим облицима развојних сметњи, деце са сензорним оштећењима, телесним инвалидитетом, као и код билингвалне деце и деце са социокултурном депривацијом			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ul style="list-style-type: none"> – Развој хумане комуникације и усвајање језика код деце – Концепт закаснелог језичког развоја и атипичног језичког развоја – Језички развој код деце оштећеног слуха – Развој и фактори развоја код деце са сензонеуралним и комбинованим слушним оштећењима – Атипични језички развој код деце са менталном недовољном развијеношћу – Фонолошки, лексичко семантички и морфосинтаксички развој деце са менталном недовољном развијеношћу – Морфосинтаксички развој и прагматика деце са Дауновим синдромом – Атипични језички развој код деце са оштећењем вида – Улога вида у развоју језика и у комуникацији – Атипични језички развој деце са моторичким сметњама – Фонолошки, лексичко-семантички и морфосинтаксички развој код деце са церебралном парализом – Атипични језички развој деце из области аутистичног спектра – Атипични језички развој билингвалне деце – Атипични језички развој деце са социокултурном депривацијом <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> <ul style="list-style-type: none"> – Програм усвајања језика за децу са слушним оштећењем – Циљеви и технике за усвајање језика за децу са слушним оштећењима – Програм усвајања језика за децу са менталном недовољном развијеношћу – Циљеви и технике за усвајање језика за децу са менталном недовољном развијеношћу – Рани интервентни програм за децу са Дауновим синдромом – Програм усвајања језика код деце са вишеструком ометеношћу – Програм усвајања језика код деце са моторичким сметњама – Програм усвајања језика код деце из области аутистичног спектра – Циљеви и технике за усвајање језика за децу из области аутистичног спектра – Програм усвајања језика код билингвалне деце – Програм за усвајање језика код деце са социокултурном депривацијом 			
Литература 1. Јовановић Симић Н, Славнић С. Атипичан језички развој. Београд. Друштво дефектолога Србије, 2009. 2. Салиховић Н, Јунузовић Жунић Л, Ибрахимагић А. Поремећаји гласа, говора и језика. Харфо-граф, Тузла 3. Ибрахимагић А. Развојни говорно-језички поремећаји. ОФФ-СЕТ Тузла, 2013.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе Предавања, интерактивна настава, групни рад, демонстрације, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и	-	
семинар-и	20		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Асистивне технологије (Сер.акт.3.1.)			
Наставник: Шпела С. Голубовић			
Статус предмета: обавезни (Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност)/изборни (Логопедија)			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање теоријских и практичних знања о асистивној технологији која се користи у циљу побољшања функционалних способности и квалитета живота код особа са различитим видом инвалидитета.			
Исход предмета Познавање асистивних технологија које се користе у различитим доменима (кретање, комуникација, образовање, активности свакодневног живота, радно и професионално усмеравање, спорт, рекреација..)као и у третману особа са инвалидитетом. Оспособљеност за процену, избор и апликацију одговарајуће асистивне технологије код особа са инвалидитетом.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Дефинисање асистивних технологија. Теоријске основе, законска акта, Међународна класификација функционисања, онеспособљења и здравља (МКФ), теоријски модели примене. Подела асистивних технологија, карактеристике асистивних технологија. Асистивне технологије за особе са тешкоћама у писању; Асистивне технологије за особе оштећеног слуха; Асистивне технологије за особе оштећеног вида; Асистивне технологије за особе са моторичким поремећајима; Асистивне технологије за особе са когнитивним поремећајима; Асистивне технологије за особе са вишеструком ометеношћу механичког типа; Асистивне технологије у области комуникација; Асистивне технологије у области самопослуживања; Асистивне технологије у области кретања; Асистивне технологије за радно окупационе активности; Асистивне технологије за радно-професионалне активности.			
<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Упознавање са асистивним технологијама у наставним базама факултета; Упознавање са асистивним технологијама за особе са тешкоћама у писању; Упознавање са асистивним технологијама за особе оштећеног слуха; Упознавање са асистивним технологијама за особе оштећеног вида; Упознавање са асистивним технологијама за особе са моторичким поремећајима; Упознавање са асистивним технологијама за особе са когнитивним поремећајима; Упознавање са асистивним технологијама у области комуникација; Упознавање са асистивним технологијама у области самопослуживања; Упознавање са асистивним технологијама у области кретања; Упознавање са асистивним технологијама за радно окупационе активности; Упознавање са асистивним технологијама за радно-професионалне активности. Презентације и видео прикази примене појединих асистивних технологија којима се демонстрирају кључни детаљи на предавању.			
Литература 1. Лазор М, Исаков М, Ивковић Н. Асистивна технологија у школи. ШОСО Милан Петровић Нови Сад, 2012. 2. Robitaille S. The illustrated guide to assistive technology and devices, Demos Medical Publishing NY, 2010. 3. Male M. Technology for Inclusion (3 rd Ed.). Needham Heights, MA: Allyn & Bacon 1997. 4. Cook AM, Miller Polgar J. Essentials of Assistive Technologies. Mosby NY, 2012.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе Интерактивна настава; <i>Power Point Presentations</i> ; Приказ филмова из праксе; Практичан рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања		писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и	20	
семинар-и	10		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Здравствена статистика (Сер.зс.3.1)			
Наставник: Ержебет Ф. Ач Николић, Светлана Т. Квргић, Весна П. Мијатовић Јовановић, Снежана Н. Укропина, Оља Т. Нићифоровић Шурковић, Соња Ј. Шушњевић, Наташа Р. Драгић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета: Оспособити студенте да примењују основне статистичко-аналитичке поступке, дизајнирају једноставнија истраживања и критички читају стручну и научну литературу.			
Исход предмета: Оспособљеност студената за разликовање статистичких аспеката стручних и научних радова из области медицинске рехабилитације, коришћење различитих статистичких метода, обраду и интерпретацију података прикупљених у истраживању.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Основни појмови у статистици. Статистичка маса, јединице и обележја. Етапе статистичке обраде и приказивање резултата. Релативни бројеви. Мере централне тенденције. Мере варијабилитета. Оцена хомогености. Врсте узорака. Тренд. Корелациона анализа. Параметријски и непараметријски тестови за тестирање статистичких хипотеза. Методологија проучавања здравственог стања становништва. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Узорковање. Избор и примена статистичких метода у складу са постављеним проблемом и у зависности од врсте варијабле. Графичко и табеларно приказивање података. Интерпретација резултата и доношење закључака. Индикатори за процену здравственог стања становништва.			
Литература <i>Обавезна</i> 1. Грујић В, Јаковљевић Ђ, уредници. Примена статистике у медицинским истраживањима, четврто издање. Универзитет у Новом Саду: Медицински факултет, Нови Сад, 2007. 2. Јаковљевић Ђ, Грујић В. Социјална медицина. Универзитет у Новом Саду, Медицински факултет, 2014. <i>Допунска</i> 1. Милошевић З, Богдановић Д. Статистика и информатика у области медицинских истраживања. Универзитет у Нишу, Медицински факултет, 2012. 2. Хадивуковић С. Статистички методи. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, 1991. 3. Јаношевић С, Дотлић Р, Ерић-Маринковић Ј. Медицинска статистика, 6. издање. Универзитет у Београду, Медицински факултет, 2013.			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе: Предавања, вежбе, практичан рад на рачунару			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	70
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Језички поремећаји код деце (Сер.јез.4.1.)			
Наставник: Славица М. Голубовић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: -			
Циљ предмета Упознавање студената са свим језичким поремећајима код деце и адолесцената и оспособљавање за практичан рад са њима.			
Исход предмета Примена стечених знања у пракси.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Дефиниција, етиологија, класификација, клиничка слика, диференцијална дијагностика, дијагностика и третман језичких поремећаја код деце у области развојне и стечене патологије (генетске, неурогене, гносогене/интелектуалне ометености, первазивне, психопатологије, социогене и краниocereбралних повреда). <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Садржајно прати теоријску наставу у припреми студената за примену стечених знања у пракси.			
Литература			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Голубовић С. Развојни језички поремећаји. Друго измењено и допуњено издање. Друштво дефектолога Србије, Тонплус Београд, 2012. 2. Голубовић С. Фонолошки поремећаји. Друго измењено и допуњено издање. Друштво дефектолога Србије, Тонплус Београд, 2012. 3. Голубовић С. Гносогена, первазивна и психопатологија вербалне комуникације код деце. Друштво дефектолога Србије, Тонплус Београд, 2012. 4. Голубовић С. Поремећаји флуентности говора. Друштво дефектолога Србије, Тонплус Београд, 2012. 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 45	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе Усмена предавања, <i>Power point</i> презентације, тематски филмови.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	70
колоквијум-и		
семинар-и	10		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Моторички говорни поремећаји (Сер.мгп.4.1.)			
Наставник: Миле Г. Вуковић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Циљ овог предмета је да упозна студенте са етиологијом, симптоматологијом, дијагностиком и третманом моторичких поремећаја говора код деце и одраслих.			
Исход предмета Слушањем овог предмета, студент стиче знања о моторичким поремећајима говора код деце и одраслих и оспособљава се за спровођење основних рехабилитационих процедура.			
Теоријска настава Неуролошка основа говорне продукције. Дефиниција, терминологија и класификација моторичких поремећаја говора. Етиологија моторичких поремећаја говора. Моторички поремећаји говора у детињству. Моторички поремећаји говора код одраслих. Дизартрија. Говор особа са церебралном парализом. Апраксија говора. Неурогени мутизам. Други облици поремећаја говорне продукције неурогеног порекла. Моторички поремећаји говора и дисфагија. Диференцијална дијагноза. Процена и дијагностика моторичких поремећаја говора. Третман моторичких поремећаја говора. Аугментативна и алтернативна комуникација код особа са моторичким поремећајима говора. Практична настава: спроводи се у облику вежби које садржајно прате теоријску наставу и припремају студенте за припрему стечених знања у пракси			
Литература 1. Вуковић М. Афазиологија. Београд: Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, 2011:162-169. 2. Вуковић М. Поремећаји комуникације код трауматских оштећења мозга. Београд: Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, 2012: 209-245. 3. Freed DB. Motor Speech Disorders: Diagnosis and Treatment. Singular publishing Group, Canada, 2000.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
Студијски истраживачки рад:			
Методе извођења наставе Предавања, вежбе, консултације, Power-point презентација			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испт	
колоквијум-и	10	Писмени или усмени испит	60
семинар-и	10		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Лингвистика (Сер.лин.4.1.)			
Наставник: Душанка С. Вујовић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 2			
Услов: -			
Циљ предмета Општи циљ предмета је упознавање студената са природом људског језика уопште као и са специфичном структуром српског језика. Специфичан циљ је да се студенти оспособе да разумеју и прате савремене лингвистичке теорије и да применом стечених знања из области лингвистике разумеју језички аспект говорних поремећаја што ће им помоћи у дијагностици и лечењу поремећаја говора.			
Исход предмета Стицање основних знања из опште лингвистике и структуре српског језика ће оспособити студенте да анализом морфолошке, синтаксичке и семантичке структуре менталног лексикона појединца, боље разумеју, дијагностикују па и лече говорне поремећаје.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> I део: Увод у лингвистику: човек и језик; језик и говор; функције језика; порекло језика: филогенеза, социогенеза, онтогенеза; типови језика; језичке универзалије; језик, култура и друштво. II део: Граматичка структура српског језика: језички нивои: морфолошки - морфолошка структура речи, творба речи; синтаксички - синтаксичке јединице, синтаксичке конструкције, синтаксичке функције; лексички - реч и лексема, структура лексикона, парадигматски и синтагматски лексички односи; семантички - значење речи, значењски односи међу речима, семантичко варирање речи; текстуални: дискурс и текст; прагматички - говорни чинови. <i>Практична настава</i> Студенти ће на вежбама анализирати различите типове текстова са примерима који илуструју поједине сегменте теоријске наставе.			
Литература: 1. Бугарски Р. Увод у општу лингвистику. Чигоја штампа/XX век (Сабрана дела, 6) Београд, 1996. 2. Бугарски Р. Лингвистика о човеку. Чигоја штампа/XX век (Сабрана дела, 3) Београд, 1996. 3. Станојчић Ж, Поповић Љ. Граматика српскога језика. Завод за уџбенике и наставна средства Београд - Завод за издавање уџбеника Нови Сад, 1992.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 0	Други облици наставе:	
Методе извођења наставе: монолошка, дијалогска, метода рада на тексту.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава		усмени испит	
колоквијум-и	30	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Клиничка сурдологија (Сер.клас.4.1.)			
Наставници: Зоран С. Комазец, Рајко М. Јовић, Драган В. Данкуц, Љиљана М. Влашки, Слободан М. Митровић, Гордана М. Мумовић, Слободан Н. Савовић, Владимир Ј. Кљајић, Слободанка Н. Лемајић Комазец, Маја М. Буљчик-Чупић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: Аудиологија			
Циљ предмета Оспособљавање студента за клиничко препознавање обољења ува које имају хронични карактер, а по свом карактеру доводе пацијента у стање смањених функционалних способности; упознавање студента са могућностима и техникама лечења ових болести			
Исход предмета Развијање знања о анатомији, патологији, патофизиологији, дијагностици и лечењу обољења ува. Студент ће бити оспособљен за препознавање обољења ува, а детаљно ће бити упознат са етиологијом, патогенезом, дијагностиком и терапијским принципима код обољења које прате наглувост/глувоћа, тинитус и вртоглавица.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1.Симптоматологија обољења ува. 2. Ембриологија ува. Конгениталне малформације ува – дијагностика и третман. 3. Клиничка анатомија ува. 4. Обољења спољашњег ува. Механичке повреде спољашњег ува. Страна тела спољашњег ува. 5. Акутне упале средњег ува. Руптура бубне опне. 6.Хроничне негнојне упале средњег ува. 7. Хроничне гнојне упале средњег ува. 8. Отогене компликације. 9. Отосклероза и тимпаносклероза . 10. Отохируршке интервенције са освртом на функцију слуха и могућности слушне амплификације. 11. Фактори ризика за настанак наглувости и глувоће. 12. Алгоритам дијагностике и ране интервенције код слушно оштећеног детета. 13. Урођене наглувости/глувоће. Наследне наглувости/глувоће. 14. Синдромске наглувости/глувоће. Аудиторна неуропатија. 15. Акутна наглувост. 16. Психогена наглувост. Симулација. Агравација. 17. Акутна и хронична акустичка траума.18.Пресбиакузија. 19. Диференцијална дијагностика једностране наглувости. 20. Тинитус. 21. Индикације за кохлеарну имплантацију. Праћење пацијента након кохлеарне имплантације.22. Индикације за БАХА систем. 23. Отонеуролошки преглед. 24. БППВ – типови и третман. 25.Вестибуларни неуритис. 26. Менијерова болест. Лабиринтитис.27. Статичка и динамичка вестибуларна компензација. 28. Повреде вестибуларног система. Цервикални синдром. 29. Дијагностика вестибуларног шванома. Неуролошки аспекти вестибуларног синдрома. 30.Процена радне способности код пацијената са вртоглавицама и/или наглувостима. <i>Практична настава:Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1.Семиотика отолошких обољења. 2. Анамнеза у оториноларингологији. 3. Обољења спољашњег ува – утицај на слух и слушну амплификацију. 4. Обољења средњег ува – утицај на слух и слушну амплификацију. 5. Кондуктивна реверзибилна наглувост – казуистика. Полицеровање. 6. Кондуктивна трајна наглувост - казуистика. 7. Отохируршке методе. 8. Сензоринеурална наглувост – казуистика. 9,10. Слушна амплификација. Принципи подешавања слушних апарата. 11. Кохлеарна имплантација. Принципи подешавања кохлеарног импланта. 12. БАХА – подешавање импланта. 13,14. Периферни вестибуларни синдром – казуистика. 15. Централни вестибуларни синдром – казуистика.			
Литература 1. Бабић Б. Аудиологија и вестибулологија. ФАСПЕР. Београд, 2007 2. Комазец З. Аудиометријска мерења. Завршни рад из уже специјализације, Медицински факултет Нови Сад, 2003.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе Предавања, <i>power point</i> презентација, видео прикази			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	15	усмени испит	60
колоквијум-и	15	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Вокална терапија и рехабилитација – Сер.втр.4.1.			
Наставник: Рајко М. Јовић, Драган В. Данкуц, Љиљана М. Влашки, Зоран С. Комазец, Слободан М. Митровић, Гордана М. Мумовић, Слободан Н. Савовић, Владимир Л. Кљајић, Слободанка Н. Лемајић Комазец, Маја М. Буљчик-Чупић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: Фонијатрија			
Циљ предмета Овладавање методама превенције, дијагностике и терапије поремећаја гласа код деце и одраслих.			
Исход предмета Студенти су стекли основна знања о превенцији поремећаја гласа, дијагностици и рехабилитацији гласа, као и знања о методама и техникама које се у рехабилитацији гласа примењују. Оспособљени су за примену знања у планирању терапије и примену терапијских метода код особа са поремећајем гласа.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Историјат вокалне терапије и рехабилитације; 2. Глас као звук. Музиколошки аспекти гласа; 3. Активатор, генератор и резонатор гласа и говора; 4. Самопроцена, субјективна, објективна и компаративна акустичка анализа гласа; 5. Физиолошке основе вокалног тренинга; 6. Дефиниција фонопедије и подела фонопедских метода; 7. Неспецифичне методе вокалне терапије и рехабилитације; 8. Специфичне методе вокалне терапије рехабилитације гласа; 9. Анализа гласа код функционалних поремећаја гласа. 10. Анализа гласа код хиперкинетских поремећаја гласа; 11. Професионални поремећаји гласа; 12. Анализа гласа код хипокинетских поремећаја; 13. Анализа гласа и говора код кортикалних супкортикалних и поремећаја; 14. Анализа гласа и говора код поремећаја горњег мотоневрона; 15. Анализа гласа и говора код поремећаја доњег мотоневрона; 16. Анализа гласа и говора код екстрапирамидалних поремећаја; 17. Анализа гласа и говора код церебеларних и мешовитих поремећаја; 18. Анализа гласа код психогених поремећаја гласа; 19. Анализа гласа код мутационих и ендокриних поремећаја гласа; 20. Глас пацијената након операције бенигну израштаја гласница; 21. Глас и говор након хирургије тумора главе и врата; 22. Глас након конзервацијске хирургије ларинкса; 23. Аларинксна комуникација; 24. Глас и говор деце са расцепом усне и непца; 25. Глас деце са хиперкинетском дисфонијом; 26. Глас и говор деце са церебралном парализом; 27. Глас и говор деце оштећаног слуха; 28. Функционални и органски узроци поремећаја гутања; 29. Дијагностика поремећаја гутања. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Дефектолошка анамнеза поремећаја глас; 2. Евалуација респирације, фонације, артикулације, резонанције, мелодије, ритма и прозодије гласа и говора; 3. Хигијена гласа; Масажа ларинкса; 4. Интегралне методе вокалне терапије: акцентна и бихевиорална метода вокалне терапије; 5. Усмерене методе вокалне терапије: вокална терапија поремећаја интензитета, висине и боје гласа; 6. Специфичне методе рехабилитације гласа; 7. Резонантна вокална метода; 8. Вокална терапија функционалних поремећаја гласа; 9. Семиоклузивна метода вокалне терапије (СОВТЕ); 10. Рехабилитација професионалних поремећаја гласа; 11. Вокалне функционалне вежбе; 12. Вокална терапија и рехабилитација психогених поремећаја гласа; 13. Технике олакшане фонације; 14. Вокална терапија поремећаја мутације, компресија ларинкса, аудиовизуелна контрола 15. Рехабилитација хиперкинетских поремећаја; 16. Терапија тихим гласом; 17. Вокална терапија хипокинетских дисфонија; 18. Лее Силверманова метода вокалне терапије; 19. Рехабилитација поремећаја гласа након хирургије бенигну израштаја гласница; 20. Рехабилитација гласа и говора након хирургије малигну тумора главе и врата; 21. Рехабилитација гласа после конзервацијске хирургије малигну тумора ларинкса; 22. Рехабилитација гласа после тоталне ларингектомије; 23. Едукација езофагеалног гласа и говора; 24. Едукација трахео-езофагеалног гласа и говора; 25. Едукација примене ларингофона 26. Рехабилитација поремећаја резонанције гласа, рехабилитација гласа и говора деце са расцепом усне и непца; 27. Методе и технике рехабилитације гласа деце; 28. Рехабилитација поремећаја гутања.			
Литература <i>Обавезна</i> 1. Мумовић МГ. Терапија дисфоније после парцијалних ларингектомија применом компресије ларинкса. Докторска дисертација. Универзитет у Новом Саду, Медицински факултет, 2008. 2. Мумовић МГ. Конзервативни третман дисфонија. Монографија. Медицински факултет Нови Сад 2004. 3. Милутиновић З. Клинички атлас поремећаја гласа. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1997. 4. Митровић МС. Етиологија, класификација и хируршка терапија дисфонија. 1ст ед. Београд: Задужбина Андрејевић, 2005:101. 5. Јовић МР. Утицај ресекција ларингофарингеалних структура код малигну тумора ларинкса на функцију гутања. Докторска дисертација, 1998. <i>Допунска</i> -			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: -	Студијски истраживачки рад: -
Методe извођења наставе Усмена предавања, видео презентација, рад са пацијентима			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	10	усмени испит	60
колоквијум-и	20	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Методика рада са особама са проблемима у понашању (Сер.мпп.4.1.)			
Наставник: Бранислава Б. Поповић-Ћитић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање знања о савременим теоријским, емпиријским и практичним достигнућима у области превенције и третмана различитих облика проблема у понашању деце и омладине. Овладавање вештинама примене савремених процедура и инструмената процене, планирања и евалуације, као и основних програмских стратегија и интервенција у области превенције и третмана проблема у понашању.			
Исход предмета Студент ће стећи знања о превенцији и третману проблема у понашању, специфичностима популације, различитим приступима, програмима и принципима примене ефективних стратегија и интервенција. Студент ће бити оспособљен да примени савремене процедуре и инструменте у процени потреба за превенцијом и третманом, као и да планира и примени стратегије и интервенције превенције и третмана проблема у понашању.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Проблеми у понашању: термилошка разграничења, класификациони системи; Позитивни развој: компоненте, теоријска објашњења; Ризични и протективни фактори проблема у понашању: класификације, карактеристике, модели интеракција; Систем интервенција усмерених на проблеме у понашању: превенција, третман, одржавање промена; Превенција проблема у понашању: модели, стратегије, интервенције, принципи, нивои, програми; Третман проблема у понашању: модели, приступи, принципи, програми. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Систем установа, организација и начин рада са особама са проблемима у понашању; Структура, садржај и начин примене превентивних стратегија и интервенција; Области деловања и интервенције у програмима третмана; Инструменти за процену проблема у понашању, ризичних и протективних фактора; Планирање, примена и евалуација програма превенције и третмана.			
Литература <i>Обавезна</i> 1. Поповић-Ћитић Б., Жунић-Павловић В. Превенција преступништва деце и омладине. Министарство просвете и спорта Републике Србије - Педагошко друштво Србије, Београд 2005. 2. Жунић-Павловић В, Поповић-Ћитић Б, Павловић М. Програми превенције поремећаја понашања у школи. Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Издавачки центар, Београд 2010. 3. Ерић Љ. (ур.) Психотерапија. Нови Сад: Психополис институт, 2011. 4. Жегарац Н, Цамоња-Игњатовић Т. Инструменти процене у социјалној заштити. Центар за примењену психологију Београд, 2010. <i>Допунска</i> 1. Радовановић Д. (ур.) Поремећаји понашања у систему образовања.: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Центар за издавачку делатност Београд, 2008. 2. Стојнов Д. Психотерапије. Завод за уџбенике и наставна средства, Београд 2000.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	Студијски истраживачки рад:
Методе извођења наставе интерактивна настава, радионичарски рад, просеминари, дискусије, практични радови, аудио-визуелни материјал, обилазак релевантних установа, предавања гостујућих предавача из праксе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	50
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и	20	остало	10

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Сензорна интеграција и терапија покретом (Сер.сенз.4.1.)			
Наставник: Драгана С. Маџешић-Петровић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов:			
Циљ предмета Циљ предмета је да се студенти упознају са неуропсихолошким основама моторног понашања и сензорног функционисања; као и са базичним техникама сензорне интеграције и терапије покретом.			
Исход предмета Студенти ће овладати основним теоријским концепцијама на којима се базирају терапијске процедуре засноване на сензорној интеграцији и терапији покретом. На крају курса студенти ће моћи да препознају облике сензорне дисфункције код деце с хиперкинетским поремећајем, поремећајима аутистичког спектра, невербалним сметњама учења и другим клиничким ентитетима; да осмисле и реализацију основне програме рехабилитације засноване на сензорној интеграцији и терапији покретом и да пружају консултативне услуге наставницима редовних основних школа у чијим се одељењима налазе деца са проблемима у процесирању сензорних информација.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Неуролошке и неуропсихолошке основе моторичког понашања. 2. Неуролошке и неуропсихолошке основе сензорног функционисања. 3. Дисфункција сензорне интеграције. 4. Проблеми сензорне интеграције у различитим клиничким ентитетима. 5. Хиперсензитивност и хипосензитивност. 6. Процена и третман засновани на принципима сензорне интеграције. 7. Примена метода сензорне интеграције у породичној средини. 8. Сензорна интеграција и понашање. 9. Моторичке вештине и моторичке способности. 10. Програмски садржаји терапије покретом. 11. Терапија покретом и реедукација психомоторике. 12. Интегративна терапија покретом. 13. Терапија покретом и терапија плесом. 14. Социјално-групни рад. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Процена сензорне дисфункције. 2. Организација игре у циљу подстицања сензорне интеграције. 3. Израда плана сензорне дијете. 4. Тактилна стимулација. 5. Аудитивна стимулација. 6. Визуелна стимулација 7. Вестибуларна стимулација. 8. Олфакторна и густативна стимулација. 9. Програм сензорне интеграције Џин Ерс. 10. Вежбе за подстицање способности моторичког реаговања. 11. Вежбе за подстицање способности моторичког прилагођавања и реструктурирања. 12. Вежбе за подстицање способности моторичког комбиновања. 13. Вежбе за успостављање и одржавање равнотеже, вежбе ритма, просторне и временске оријентације. 14. Вежбе за контролу импулсивности. 15. Групне моторичке игре.			
Литература 1. Linn M. Терапијске вјежбе код психомоторичких развојних сметњи. Наклада Слап, 2011. 2. Левандовски Д, Братковић Д. Програм рехабилитације путем покрета. Факултет за дефектологију Свеучилишта у Загребу, 1997. 3. Mauro T, Cermak SA. The Everything Parent's Guide to Sensory Integration Disorder: Get the Right Diagnosis, Understand Treatments, and Advocate for Your Child. Adams Media, 2006. 4. Левандовски Д, Теодоровић Б, Мишић Д. Игре за одрасле особе с менталном ретардацијом. Факултет за дефектологију Свеучилишта у Загребу и Центар за рехабилитацију „Загреб“, 1996			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе: предавања; интерактивна настава; рад у групама; практичан рад; Power- Point презентације.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	5	усмени испит	50
колоквијум-и	40	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Сексуалност особа са инвалидитетом (Сер.секс.4.1.)			
Наставник: Снежана В. Бркић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета Упознавање студената са карактеристикама сексуалног развоја и специфичностима сексуалности особа са инвалидитетом.			
Исход предмета Студенти ће стећи знања о развоју сексуалности кроз животне фазе и о сексуалности особа са различитим риповима инвалидитета.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Хормонална инфлуенца по животним добима: пубертет, генеративни период, климактеријум и менопауза. 2. Психологија и психопатологија сексуалности. 3. Сексуалност особа са интелектуалном ометеношћу. 4. Свест о полности особа са интелектуалном ометеношћу. 5. Сексуалност особа са перзавивним развојним поремећајима. 6. Сексуалност особа са телесним инвалидитетом. 7. Заштита личног достојанства особа са интелектуалном ометеношћу. 8. Програми сексуалне едукације деце и младих 9. Сексуална едукација одраслих са инвалидитетом 10. Едукација родитеља о развоју сексуалности кроз животне фазе и о сексуалности особа са различитим типовима инвалидитета <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> – Израђивање позитивног полног идентитета, – Препознавање и именовање телесних полних обележја; – Стицање знања о полном развоју; – Диференцирање облика полног понашања у вези са друштвеним нормама и вредностима – Разликовање примареног и непримереног понашања. – Разумевање менструације – Разумевање трудноће и порођаја – Упознавање особа са ИО сврхе и начина контрацепције – Подизање свести особа са ИО о полно преносивим болестима – Подизање свести особа са ИО о личном достојанству – Препознавање потенцијално опасних ситуација и заштита од злоупотребе. – Креирање програма радионице за децу и младе са инвалидитетом на тему сексуалности – Креирање програма радионице за родитеље деце и младих са инвалидитетом на тему сексуалности – Реализација припремљених радионица			
Литература 1. Братковић Д. Едукација о сполности особа са менталном ретардацијом: приручник. Хрватски савез удруга за особе с менталном ретардацијом. Загреб, 2000. 2. Schale KW, Willis SL. Психологија одрасле доби и старења. Наклада Слуп Јастребарско, 2001.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе Предавања, интерактивна настава, групни рад, консултације, радионичарски и практичан рад			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	70
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Методе и технике рада са особама са оштећењем слуха (Сер.слух.4.1.)			
Наставник: Светлана С. Славнић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: Медицинске основе сурдологије			
Циљ предмета Стицање основних теоријских знања о методама и техникама рада са особама са оштећењем слуха, разумевање процеса њихове рехабилитације и хабилитације и оспособљавање за примену у пракси.			
Исход предмета Студент ће стећи знања и вештине за потребне за рад са особама са оштећењем слуха- процену слушних и говорно- језичких способности, планирање и реализацију програма слушне и говорно- језичке ре/хабилитације.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Предмет обухвата основне теоријске оквире појма рехабилитације и хабилитације; дефиниције оштећења слуха, класификације, етиологија оштећења слуха; савремени концепт рехабилитације: превенција, детекција, дијагностика, класификација, амплификација и третман; рани развој и карактеристике деце са оштећењем слуха; специфичности перцепције звука у условима оштећеног слуха; методе у ре/хабилитацији деце и одраслих са оштећењем слуха; аудитивни тренинг; специфични модели за формирања одређених говорно-језичких сегмената деце са оштећењем слуха; рехабилитација деце са кохлеарним имплантом; методе рехабилитације вишеструко ометених слушно оштећених особа; саветодавни рад са родитељима. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Стицање вештина у техникама и методама процене слуха као примарног дефицита и говора и језика као секундарне последице. Савладавање процеса креирања индивидуалних планова и програма слушне и говорно-језичке ре/хабилитације. Начини примене и спровођења планираних процедура ре/хабилитације			
Литература 1. Ђоковић С. Индивидуални третман код деце оштећеног слуха. ЦИДД, Београд, 2004. 2. Остојић С. Аудитивни тренинг и развој говора наглуве деце, Дефектолошки факултет, Београд 2004. 3. Славнић С, Вујановић И. Рехабилитација слушања и говора након кохлеарне имплантације. Београдска дефектолошка школа, 2005;(3):31-40. 4. Остојић С, Славнић С. Рана рехабилитација деце оштећеног слуха. Специјална едукација и рехабилитација. 2006;(1-2):119-124.			
Број часова активне наставе			Остали часови -
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: -	
Методе извођења наставе Интерактивна настава; Power Point Presentations; Приказ филмова из праксе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	60
колоквијум-и	20	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Афазиологија (Сер.афа.4.1.)			
Наставник: Миле Г. Вуковић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 4			
Услов: -			
Циљ предмета- Циљ предмета је савладавање теоријских и практичних знања из области афазиологије. Студенти ће се упознати са механизмима настанка и клиничком сликом афазија и сродних поремећаја, као и облицима клиничког рада у домену дијагностике и третмана особа са афазијом и сродним поремећајима.			
Исход предмета- Студенти ће овладати знањима из области афазиологије, тј. савладаће етиологију и симптоматологију афазија и сродних поремећаја, као и основне дијагностичке и терапијске процедуре. Студенти ће овладати клиничком проценом афазија и сродних поремећаја.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Дефиниција, порекло, развој, предмет и циљеви афазиологије. Основна терминологија и интердисциплинарне релације. Биолошке основе језика: модели моздане репрезентације језика и интерпертације афазичких поремећаја. Церебрална доминација језика и језичке области кортекса. Субкортикалне структуре и језик. Дефиниција, преваленција, етиологија и класификација афазија. Класични афазички синдроми - облици, клиничка слика, диференцијалне карактеристике, процена и третман. Субкортикалне афазије – облици, клиничка слика, диференцијалне карактеристике, процена и третман. Посебни облици афазија. Афазија и сродни поремећаји говора. Језички поремећаји код оштећења десне хемисфере. Поремећаји когнитивних функција код афазичних болесника. Алексије. Аграфије. Акалкулије. Афазија и апраксија. Афазија и агнозија. Афазија и деменција. Афазије код деце: дефиниција, етиологија и облици дечје афазије. Дијагностика афазија: циљеви афазиолошке дијагностике и дијагностичке методе. Методе процене и тест мерни инструменти у афазиологији. Третман афазија: циљеви, организација и принципи у третману афазија. Опоравак и прогностички фактори афазије. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> На вежбама се примењују методе и технике за практичну примену знања стечених на теоријској настави. Посебна пажња се поклања дијагностичкој процени и упућивању у методе третмана афазија и сродних поремећаја.			
Литература 1. Вуковић М. Афазиологија. Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, 2011. 2. Вуковић М. Третман афазија. Универзитет у Београду, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, 2008. 3. Вуковић М. Трауматска афазија. Дефектолошки факултет Београд, 1998.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 30	Други облици наставе: -	Студијски истраживачки рад: -
Методе извођења наставе предавања, <i>power point</i> -презентација, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	60
колоквијум-и	20	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модул: Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије, студије првог степена			
Назив предмета: Увод у научно-истраживачки рад (Сер.нпр.4.1)			
Наставник: Александар Л. Рашковић, Исидора Н. Самојлик, Олга Ј. Хорват, Маја Ј. Грујичић, Борис Ж. Милијашевић, Саша Н. Вукмировић, Небојша П. Стилиновић, Весна М. Мијатовић			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Да се студенти упознају са основним принципима научноистраживачког рада у биомедицини, као и са посебностима научноистраживачког рада у области логопедије. Студенти треба да стекну довољно знања да могу самостално да анализирају ток истраживања и научни рад, као и да осмисле и спроведу протокол истраживања, како би се оспособили за израду студентског и дипломског рада као и других научних и стручних радова из области биомедицине.			
Исход предмета Након одслушаног и положеног предмета Увод у научно-истраживачки рад, студент би требало да: познаје разлику између науке и псеудонауке; зна услове за ауторство, као и шта не представља ауторство; је упознат са етичким аспектима научноистраживачког рада, као и непоштењем у науци; познаје неопходне услове за научно истраживање; разуме шта је научни проблем и како се он дефинише; разуме шта је хипотеза и зна како се она генерише и проверава; разликује научне публикације и познаје њихове карактеристике; познаје електронске претраживачке базе података и научне часописе у електронском облику; разуме основне карактеристике дескриптивног метода, студија пресека, анамнестичких студија и кохортних студија, као и експеримента у друштвеној заједници и теренског експеримента, зна место њихове примене, предности и недостатке, начине избора испитаника, уопштавање резултата, могућност постављања или провере хипотезе; разуме значај примене различитих статистичких метода у истраживањима, као и начин тумачења статистичке значајности; познаје различите грешке мерења (пристрасности и придружености) и разуме њихов утицај на резултате научноистраживачког рада; разуме основне принципе клиничких испитивања, начин избора испитаника и вођења студија, као и специфичности клиничког испитивања лекова; зна шта је научни пројекат, како се он припрема, рецензира, изводи и евалуира, као и које компоненте садржи; зна за начине прикупљања података и њихове обраде; познаје структуру научног рада; разуме појмове цитирања и навођења, као и да познаје правила за навођење стручне литературе; познаје критеријуме вредновања научног дела.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Наука и псеудонаука. Научни проблем. Хипотеза. Врсте научних публикација. Биомедицинска научна информатика. Поступци у проналажењу научних информација. Дескриптивне студије. Студије пресека. Анамнестичке студије. Кохортне студије. Експерименталне студије. Клиничка испитивања лекова. Етика научноистраживачког рада. Пристрасности и придружености. Прикупљање и обрада података. Узорковање. Примена статистичких метода и тумачење статистичке значајности. Научноистраживачки пројекат. Ауторство. Интелектуално непоштење у науци. Појам ментора и менторства. Вредновање научног дела. Структура научног дела. Цитирање и навођење у биомедицинским публикацијама. Презентација научноистраживачког рада. Медицина заснована на доказима <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Значај науке и научноистраживачког рада. Наука и псеудонаука. Избор научног проблема. Постављање хипотезе. Структура оригиналног научног рада. Ауторство. Електронске библиографске базе. Цитирање и навођење литературе у биомедицинским публикацијама. Дескриптивне студије. Студије пресека. Анамнестичке студије. Кохортне студије. Експерименталне студије. Претклиничка испитивања у медицини. Пристрасности и придружености. Презентација научноистраживачког рада. Тумачење статистичких резултата. Узорковање. Прикупљање података путем упитника. Научноистраживачки пројекат.			
Литература <i>Обавезна</i> 1. Ђурић П, уредник. Увод у научноистраживачки рад. 2. изд. Нови Сад: Медицински факултет; 2015. 2. Ђурић П, уредник. Практикум из увода у научноистраживачки рад. Нови Сад: Медицински факултет; 2013. 3. Ђурић П, уредник. Тест-питања из увода у научноистраживачки рад. 2. изд. Нови Сад: Медицински факултет; 2015. <i>Допунска</i> -			
Број часова активне наставе			Остали часови:
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања, вежбе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	50
практична настава	15	усмени испит	
колоквијум-и	30	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност и Логопедија)				
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена				
Назив предмета: Стручна пракса - Сер.стрип.				
Наставник или наставници задужени за организацију стручне праксе: Шпела С. Голубовић, Татјана З. Крстић				
Статус предмета: обавезан				
Број ЕСПБ: 8 (2+2+2+2)				
Услов: Одслушани предмети из године у којој се реализује пракса.				
Циљ Стицање практичних искустава на основу теоријских знања. Развијање и примена техника и вештина из области специјалне едукације и рехабилитације. Упознавање са организационом структуром установа у којима се обавља пракса, стандардима квалитета рада, моделима тимског рада, применом законских регулатива у пракси.				
Очекивани исходи Примена и провера академско- теоријских и методичких знања у реалним околностима; Стицање искуства у раду са особама са сметњама у развоју/ инвалидитетом и препознавање своје улоге у раду; Развијање самопоуздања у стечена знања и вештине из области специјалне едукације и рехабилитације; Усвојеност знања о организационој структури, протоколима и процесу рада у установама.				
Садржај стручне праксе Стручна пракса се изводи у здравственим, образовним и институцијама социјалне заштите под супервизијом и самостално. Посматрање и праћење рада стручњака у различитим окружењима. Извођење активности уз помоћ супервизора. Евалуација рада од стране супервизора и самоевалуација.				
Литература -				
Број часова активне наставе				Остали часови
Предавања:	Вежбе:	Други облици наставе: 120	Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Практични рад, посматрање, супервизија, анализе студије случаја, вођење дневника праксе и каталог вештина				
Оцена знања (максимални број поена 100)				
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена	
активност у току предавања		писмени испит		
практична настава		усмени испит		
колоквијум-и			
семинар-и				

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Терапија игром (Сер.игр.4.1.)			
Наставник: Татјана З. Крстић, Нина Р. Бркић Јовановић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Упознавање студената са основним поставкама везаним за улогу игре у развоју деце., као и могућностима терапије игром у раду са децом, а посебно са вулнерабилном популацијом деце, као и могућностима њене примене у раду са одраслима			
Исход предмета Очекује се да студенти стекну вештине примене основних техника терапије игром у раду са децом, одраслима и породицама.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> – Историјски развој терапије игром – Теоријски приступ у примени терапије игром Когнитивно-бихејвиорална терапија игром Гешталт терапија игром Адлеров приступ терапији игром Динамичка терапија игром: терапијске интервенције са породицом – Терапија игром у односу на узрасни период Терапија игром у дечјем узрасту Терапија игром код адолесцената Терапија игром код одраслих Геријатријска терапија игром – Терапија игром у раду са породицама Интеграција терапије игром у породичну терапију – Технике терапије игром које се користе у раду са породицама <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> – Технике и методе у терапији игром Ерика метод – дијагноза и процена Јунгове технике терапије игром Игра: добар осећај-лош осећај – Примена терапије игром Терапија игром код деце са психичким траумама Терапија игром са ментално ретардираном децом Терапија игром за усвојену децу и усвојитеље Терапија игром за децу од алкохоличара и зависника Терапија игром за сексуално злостављену децу Интервју са луткама у терапији породице Цртеж у терапији породице – Технике причања прича у терапији породице			
Литература 1. O'Connor KJ, Schaefer CE. Handbook of Play Therapy (Volume Two: Advances and innovations). A Wiley-interscience publication, 1994. 2. Gil E. Play in Family Therapy. The Guilford Press: New York, 1994			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе предавања, интерактивна настава, групни рад, демонстрације, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и	20		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Превенција поремећаја понашања (Сер.ппп.4.1.)			
Наставник: Валентина Ђ. Баић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: Семинарски рад			
Циљ предмета: Сагледавањем теоријских поставки омогућава се стицање знања о ефективним приступима у превенцији поремећаја понашања као и разумевање структуре, садржаја и начина примене различитих превентивних стратегија и интервенција.			
Исход предмета Кроз дискусију и практичан рад унапређују се знања, вештине и искуства студената у области превенције поремећаја понашања. Такође се очекује да ће студенти бити оспособљени да самостално и као део тима осмишљавају, планирају и реализују програме превентивних интервенција.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Појмовно одређење превенције. Принципи превенције. Законска, социјална и ситуациона превенција. Нивои превенције (универзални, селективни, индиковани). Социјална контрола у функцији превенције поремећаја понашања (улога породице, улога васпитно-образовног система, улога система социјалне заштите, улога система здравствене заштите). Поремећај понашања (терминологија поремећаја понашања - агресивно понашање, антисоцијално понашање, малолетничка делинквенција, васпитна запуштеност, психопатско понашање). Класификација поремећаја понашања. Полне и срединске разлике у схватању поремећаја понашања. Етиологија поремећаја у понашању. Однос моралног мишљења и поремећаја понашања. Редуковање делинквентног и криминалног понашања (превентивни програми и интервенције). <i>Практична настава: Вежбе</i> Анализа постојећих превентивних програма и интервенција; Израда нацрта програма превенције; Примена превентивних интервенција усмерених на породицу, школу и локалну заједницу.			
Литература 1. Поповић-Ћитић Б, Жунић-Павловић В. <i>Превенција преступништва деце и омладине</i> . Београд: Министарство просвете и спорта РС и Педагошко друштво Србије, 2005. 2. Вуковић С. <i>Превенција криминала</i> . Земун: Криминалистичко полицијска академија, 2010. 3. Милованчевић-Пејовић, М. <i>Поремећај понашања деце и омладине-морални и психопатолошки фактори</i> . Београд: Задужбина Андрејевић, 2001. 4. Зборник радова <i>Превенција и третман поремећаја у понашању</i> . Београд: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, 2010.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе Предавања, вежбе, интерактивна настава			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	60
колоквијум-и		
семинар-и	20		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије провог степен			
Назив предмета: Превенција социјалних конфликта (Сер.пск.4.1.)			
Наставник: Срђан Милашиновић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање знања о коренима, манифестацијама и превенцији савремених кризних и конфликтних ситуација у савременом друштву.			
Исход предмета Оспособљеност за проактивно управљање и превенцију кризних и конфликтних ситуација.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Појам и суштина друштвених криза и конфликта, корени теоријског разматрања о природи криза и конфликта, опште и посебне теорије криза и конфликта, узроци криза и конфликта, врсте криза и конфликта, концепције, доктрине и стратегије управљања кризама и конфликтима, разрешавање криза и конфликта, методе и технике превенције унутар групних и међугрупних конфликта, индивидуални и групни третман <i>Практична настава:</i> Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад Продубљивање усвојеног знања кроз анализу конкретних примера из праксе.			
Литература 1. Милашиновић С. Теорија социјалних конфликта. Факултет безбедности Београд, 2012. 2. Милашиновић Р, Милашиновић С. Основи теорије конфликта. Факултет безбедности Београд, 2007.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе Предавања, модификовање предавања, студија случаја.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	50
практична настава	5	усмени испит	
колоквијум-и	40	
семинар-и			

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Когнитивна рехабилитација (Сер.крех.4.1.)			
Наставник: Војислава В. Бугарски Игњатовић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов: Неуропсихологија			
Циљ предмета Упознавање студената са основним теоријским и практичним поставкама когнитивне рехабилитације код деце и одраслих.			
Исход предмета Студенти ће стећи теоријска знања о различитим приступима у третману оштећених когнитивних функција. Студенти ће бити оспособљени да користе стечена теоријска знања у раду са децом и одраслима који имају различите врсте когнитивних оштећења.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> <ul style="list-style-type: none"> - Когнитивна рехабилитација- предмет и дефиниција - О можданим оштећењима - Историјски развој когнитивно-рехабилитационог третмана - Когнитивна рехабилитација поремећаја пажње - Когнитивна рехабилитација егзекутивних функција - Когнитивна рехабилитација поремећаја памћења - Когнитивна рехабилитација говорно-језичких поремећаја - Когнитивна рехабилитација поремећаја понашања - Когнитивна рехабилитација емоционалних поремећаја - Приступ социјалне рехабилитације - Трауматске мождане повреде у детињству – когнитивно рехабилитациони приступ <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> <ul style="list-style-type: none"> - Когнитивна рехабилитација различитих поремећаја пажње – поремећаји подељене пажње, селективне пажње, концентрације, визуелне и аудитивне пажње - Когнитивна рехабилитација мнестичких функција – екстерне и интерне стратегије памћења - Когнитивна рехабилитација егзекутивних функција – стратегије за превазилажење проблема проблематичне иницијације, дезинхибиције, емоционалне лабилности, когнитивне нефлексибилности, конкретног мишљења - Когнитивна рехабилитација мисли и осећања - Когнитивна рехабилитација праксичких и перцептивних способности - Когнитивна резерва – улога у процесу когнитивне рехабилитације - Демонстрација тест материјала који се користи у когнитивној рехабилитацији 			
Литература <i>Обавезна</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wilson B. Neuropsychological rehabilitation: theory and practice. Lisse: Swets & Zeitlinger Publishers, 2005. (одабрана поглавља – обезбеђена преведена верзија на српски језик) 2. Крстић Н, Гојковић М. Увод у неуропсихолошку дијагностику. Београд: Савез друштава психолога Србије. Центар за примењену психологију, 1994. <i>Допунска</i> <ol style="list-style-type: none"> 1. Champion AJ. Neuropsychological rehabilitation – a resource for group based education and intervention. Chichester, West Sussex: John Wiley & sons 2006. (одабрана поглавља) 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе:	
Методe извођења наставе предавања, интерактивна настава, прикази и анализе студија случајева, семинарски рад, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	60
практична настава	10	усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и	20		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање; Вишеструка ометеност; Логопедија)			
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Реедукација психомоторике (Сер.рпсхм 4.1)			
Наставник: Шпела С. Голубовић, Санела З. Славковић			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 3			
Услов:			
Циљ предмета Циљ предмета је да се студенти детаљније упознају са различитим програмима рехабилитације путем покрета, структурираним моторичким активностима којима се утиче на развој оних функција и способности које су предуслов за успешан развој.			
Исход предмета Студенти ће бити оспособљени за примену различитих програма чији су садржаји усмерени ка реедукацији психомоторне активности, развоју осећаја за покрет, ритам, просторне и временске односе. Да код деце са сметњама у развоју и инвалидитетом, направе план примене програма, поставе правилне краткорочне и дугорочне циљеве, спроведу потребну евалуацију.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Појам рехабилитације путем покрета 2. Моторичке вештине и моторичке способности 3. Предпоставке моторичког учења 4. Методичка разрада програмских садржаја 5. Основни принципи разраде садржаја 6. Реедукација психомоторике 7. Вежбе опште реедукације психомоторике 8. Примена вежби ураду са децом са интелектуалном ометеношћу 9. Примена вежби у сврху стимулације психомоторике 10. Примена вежби у раду са децом са тиковима и хиперкинетским понашањем 11. Примена вежби у раду са децом са развојном дисхармонијом 12. Примена вежби у раду са децом са первазивним развојним поремећајима 13. Примена вежби у раду са децом са говорно језичким сметњама 14. Примена вежби у раду са децом са диспраксијом <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> 1. Вежбе за доживљај телесне целовитости 2. Вежбе за доживљај простора 3. Вежбе за уочавање и стабилизовање латерализованости 4. Вежбе за уочавање присуства другог 5. Вежбе за уједначавање тонуса 6. Вежбе за координацију покрета 7. Вежбе за контролу импулсивности 8. Вежбе за процену трајања и оријентације у времену 9. Вежбе за развој способности моторићког реаговања, прилагођавања, реструктурирања и моторичког комбиновања			
Литература 1. Препоручени материјал са предавања 2. Говедатица Т. Општа реедукација психомоторике. Институт за ментално здравље Београд, 2000. 3. Левандовски Д, Братковић Д. Програми рехабилитације путем покрета. Едукацијско рехабилитацијски факултет, Загреб, 1997.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 30	Вежбе: 15	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методe извођења наставе			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	60
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и		
семинар-и	15		

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)				
Врста и ниво студија: Основне академске студије – студије првог степена				
Назив предмета: Завршни рад (Сер.зав.4.1)				
Наставник: -				
Статус предмета: обавезан				
Број ЕСПБ: 20				
Услов: Положени испити из свих предмета предвиђених студијским програмом				
Циљеви завршног рада: Завршним радом студент треба да примени стечена знања у циљу решавања теоријског или практичног проблема.				
Очекивани исходи: Студент се детаљније упознаје са одређеном темом, која је у вези са наставним програмом. Студент стиче вештине за индивидуални рад у одређеној научној и стручној области. Студент приказује способност теоријског и практичног знања и способност самосталног коришћења литературе.				
Општи садржаји: Завршни рад студента представља самостални стручни рад студента, који може бити теоријски, истраживачки или стручни. Тема се бира у договору са ментором и мора да буде у складу са циљем и исходом студијског програма на који је студент уписан. Током израде рада, студент се упознаје са теоријским сазнањима у одређеној области и методологијом истраживања одабране теме. У случају истраживачког рада, након обављеног истраживања студент припрема завршни рад у форми која садржи следећа поглавља: Апстракт и кључне речи, Увод, Теоријски део, Истраживачки (методолошки) део, Резултати, Дискусија, Закључак, Попис литературе и евентуалне Прилоге.				
Литература -				
Број часова активне наставе				Остали часови
Предавања:	Вежбе:	Други облици наставе:	Студијски истраживачки рад:	
-	-			
Методе извођења наставе Консултативни рад са ментором, прикупљање и преглед литературе, спровођење истраживачког дела, синтетисање теоријских сазнања и резултата истраживања у писаној форми, презентација.				
Оцена знања (максимални број поена 100)				
Предиспитне обавезе		поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања			писмени испит	
практична настава			усмени испит	
колоквијум-и			
семинар-и				
Комисија оцењује дипломски рад оценом 5-10, а добијена позитивна оцена (6-10) улази у просечну оцену студента. Неодбрањен дипломски рад оцењује се оценом 5.				